

Люди, одумайтесь! Якби не «погані» ТЦК – фронт стояв би вже під Києвом

Кварцяний радить Реброву спочатку опуститися на землю

№ 49 (16 947)

ВОЛИНЬ

Середа, 10 грудня 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

Незагойна рана

Вадим Гунько повернувся з польських заробітків, аби стати Героєм...

«У мене – троє дітей, хто їх буде захищати, як не я? Якщо ми там орків не втримаємо, то вони прийдуть сюди», – казав Захисник

– Після поранення в одному з боїв під Куп'янськом на Харківщині Вадим потрапив у госпіталь – дванадцять днів лежав у комі, а потім його серце зупинилося, – дружина захисника-Героя, Ярослава Гунько, вертається спогадом до того чорного дня – 27 березня 2023 року.

– Досі мучить думка, чому так сталося?

Моє серце завжди підказувало навіть прихід Вадима «із сюрпризом», а тим більше – те, що з Вадимом щось сталося – добре це чи погане. А тоді сиділа під дверима реанімації й не відчула тої миті, коли чоловіка не стало

Біль ніколи не мине. Але, як і інших жінок із такою ж долею, Ярославу тримає думка, що треба жити, бо є для кого – дітей, яких так любив їхній тато, треба піднімати.

ГУНЬКО
Вадим Васильович (ШРАМ)
20.11.1977 - 27.03.2023

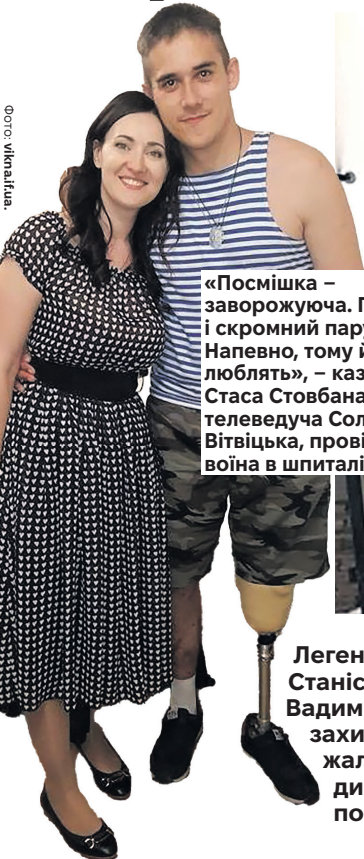
14 ОМБР імені князя Романа Великого.
1 батальйон, 3 рота

ЗАГИНУВ БІЛЯ СИНЬКІВКИ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛ.

Історія невимовного болю – на с. 8 - 9

Перемога кується і в тилу!

Батько загиблого Героя передав «миколайчики» на фронт для побратима сина – «кіборга» без ноги

«Посмішка – заворожуюча. Позитивний і скромний парубок. Напевно, тому його й люблять», – казала про Стаса Стовбана відома телеведуча Соломія Вітвіцька, провідавши воїна в шпиталі.

НАРОДНИЙ ГЕРОЙ УКРАЇНИ
Сержант
Вадим ДЕМЧУК
Загинув 20 січня 2015
під час оборони Донецького аеропорту

Легендарний уродженець Калуша Станіслав Стовбан разом із нововолинцем Вадимом Демчуком були одними з останніх захисників Донецького аеропорту. На жаль, Вадим загинув у тому пеклі, а Стас дивом вижив під уламками укриття, потрапив у полон, втратив ногу...

Володимир Демчук каже, що підтримка тих, хто стояв пліч-о-пліч із його сином Вадимом – це найменше, що він може зробити.

Олександра СТРУБИЦЬКА

Потім після обміну і протезування буквально через пів року знову повернувся на фронт.

І в ці дні батько за-

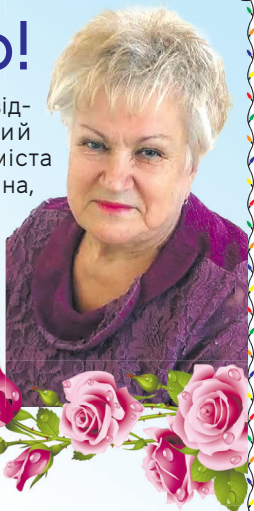
гиблого побратима – Володимир Демчук – передав для синових друга важливий вантаж на фронт.

Детальніше про це – на с. 5

Вітаємо!

13 грудня буде відзначати 75-річний ювілей мешканка міста Луцька, чудова людина, турботлива мама й улюблена бабуся –

Лариса Олександрівна КЛИМОВЕЦЬ.

50 років пропрацювала старшою медичною сестрою відділення торакальної хірургії Волинської обласної клінічної лікарні. Бажаємо міцного здоров'я, тепла в душі, невичерпної енергії та душевної рівноваги, натхнення, миру.

Нехай дні будуть світлими, а вечори – спокійними. Нехай Ваша доброта завжди повертається стороною, а поруч будуть тільки щирі люди. Щоб кожен день дарував посмішки і очі сяяли від радості. Велика Вам подяка за материнську життєву науку, доброту і ласку, доземний уклін.

Нехай роки летять як птахи,
А серце повниться теплом.
Бажаємо здоров'я, щастя й миру,
А в домі – затишку кругом.

3 любов'ю – дочки Людмила та Лілія і їхні сім'ї.

■ У всіх на вустах

На свято Миколая Волинь атакували 22 російські безпілотники

Дрони путіна пошкодили продовольчий склад у Луцьку та житловий будинок поблизу обласного центру

Ліна ВОГОНЬ

Вранці 6 грудня, у День Збройних Сил України і на свято святителя Миколая Чудотворця, російські окупанти завдали дронного удару по Луцьку. Перші вибухи в місті пролунали близько 7:30. «Внаслідок атаки ворога виникла пожежа на складських приміщеннях із харчовими продуктами. Знищено майно, оздоблення та продукція на площі орієнтовно 3800 м кв», – повідомив міський голова Луцька Ігор Поліщук.

Крім того, внаслідок падіння уламків у Луцькому районі пошкоджений житловий будинок.

За даними голови Волинської ОВА Івана Рудницького, за ніч область атакували 22 російських безпілотники – ППО знищила 11 ударних дронів у регіоні.

Як стало відомо з допису популярної мережі супермаркетів «Сім23», 6 грудня ворог поціливі у Луцьку в склади комбінованого дистрибуційного центру мережі «Сімі» та «Сім23», завдавши масштабних руйнувань. На щастя, жоден із працівників не постраждав, – всі перебували в укрітті.

«На жаль, матеріальні втрати – великі. Ми зробимо все, щоб зручні маркети безперебійно працювали, забезпечуючи гостям звичний сервіс та якість», – йдеться у дописі мережі «Сім23».

На щастя, постраждалих людей, внаслідок російської атаки, немає – всіх уберіг святий Миколай.

Після ранкової атаки безпілотників працівники ДСНС загасили велику пожежу у приміщеннях, де зберігалися продукти харчування, в суботу лише об 11:55.

■ У номері!

Воїну на псевдо «Волинь» із Любешівщини вручили «Золотий хрест»

Уродженець села Бихів Камінь-Каширського району отримав одну з найвищих нагород Головнокомандувача ЗСУ

Наталія МУХА

Старшого сержанта В'ячеслава Савчука відзначено нагородою Головнокомандувача ЗСУ «Золотий хрест». Таку відзнаку уродженцю Бихова присуджено згідно з указом Головнокомандувача №981 від 30.11.2025 року.

Нагорода «Золотий хрест» – це одна з найвищих відомчих відзнак Головнокомандувача ЗСУ, яка вручається військовослужбовцям рядового та сержантського/старшинського складу за мужність, героїзм, успішне виконання бойових завдань під час захисту суверенітету України, часто як наступний крок після «Сталевого хреста» або за визначний вчинок, що може бути повторним нагородженням.

Як писало місцеве видання «Нове життя», В'ячеслав Савчук уже має ряд відзнак за службу: орден «За мужність» III ступеня, нагороди «Хрест Військова честь», «Хрест підтримки», «За оборону України», «Кращий сержант (старшина) Збройних Сил України».

Фото: novetv.com.ua

Нинішня нагорода – це одна з найвищих відомчих відзнак ГК ЗСУ.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНОК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

■ Важливо!

Рекордне фінансування медицини: держава збільшує підтримку лікарень і пацієнтів

Нинішня система охорони здоров'я робить акцент на реальному доступі до медичної допомоги для кожного, говорять в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

У 2026 році українська система охорони здоров'я отримає значно більше можливостей для якісної роботи. Держава збільшує фінансування медичної галузі та запускає нові програми, серед яких ключовою новацією стане безоплатний комплексний чек-ап для людей віком від 40 років. Програма покликана своєчасно виявляти серцево-судинні хвороби, діабет і розлади психічного здоров'я. Такий підхід має дати українцям шанс виявляти негаразди зі здоров'ям раніше, а лікарям – можливість швидше реагувати на ризики.

«У час війни система охорони здоров'я має бути стійкою та сучасною. Саме тому держава інвестує в лікування, реабілітацію та розвиток медичних закладів по всій країні. Наше завдання – зробити медичну допомогу доступною для всіх. Бюджет-2026 демонструє, що держава тримає цей курс послідовно та відповідально», – вважає очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

РЕКОРДНИЙ БЮДЖЕТ

У партії «Слуга Народу» розповіли, що уряд закла на 2026 рік рекордний бюджет на медицину – видатки складають 258,6 млрд грн, що на 38,8 млрд грн більше рівня поточного року. Основна частина коштів – 191,6 млрд грн (на 16,1 млрд більше, ніж у 2025-му) – піде на підтримку Програми медичних гарантій, яка вже кілька років забезпечує українцям безоплатні медичні послуги в закладах, що мають контракт із Нацслужбою здоров'я. У межах цієї суми 8,7 млрд грн планується спрямувати на відшкодування вартості

ліків за програмою «Доступні ліки». Таким чином, держава продовжує курс на те, щоб люди отримували гарантовану допомогу незалежно від місця проживання – від сільської амбулаторії до обласної лікарні.

У партії «Слуга Народу» також акцентували, що в центрі уваги залишається первинна медицина. 41,0 млрд грн заплановано на підвищення до 35 тис. грн заробітних плат сімейних лікарів та лікарів екстреної

У час війни система охорони здоров'я має бути стійкою та сучасною. Тому держава інвестує в лікування, реабілітацію та розвиток медичних закладів по всій країні, – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

допомоги. Крім того, на підтримку молодих лікарів у 2026 році передбачено 150 млн грн. Зокрема, лікарі, які завершать інтернатуру і працюватимуть у сільській місцевості або прифронтових районах, отримають від держави одноразову виплату в розмірі 200 000 грн. Також кошти передбачено для забезпечення медиків у сільській місцевості службовим житлом. Це має не лише підтримати фахівців, які працюють у непростих умовах війни, а й допомогти утримати кадри в регіонах, де відчутна нестача лікарів.

НОВАЦІЯ РОКУ – ЧЕК-АПИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ 40+

В партії «Слуга Народу» розповіли, що з 1 січня 2026 року в Україні запрацює нова програма профілактики – безоплатні комплексні скринінги здоров'я для людей віком від 40 років. В бюджеті на цю програму закладено 10 млрд грн.

Щоб скористатися програмою, кожна людина відповідного віку отримає сповіщення в застосунку «Дія» з пропозицією пройти обстеження. Після підтвердження участі на спеціальну картку в «Дії» автоматично нарахують кошти, які можна буде використати лише на чек-ап. Людина сама обирає медичний заклад – державний чи приватний – головне, щоб він був у переліку закладів, які співпрацюють із Нацслужбою здоров'я.

Обстеження триватиме близько години. За цей час пацієнту проведуть базові аналізи та діагностику, які дозволяють виявити ризики хвороб серця, діабету, онкології та інших поширених недуг. Чек-ап має стати своєрідним медичним «ревізором», який покаже людині реальний стан здоров'я і дасть рекомендації, що робити далі.

МЕДИЧНА ПІДТРИМКА ЗАХИСНИКІВ

У партії «Слуга Народу» зазначили, що у 2026 році продовжиться реалізація важливих програм медичної підтримки військових та ветеранів. Зокрема, на надання безоплатної стоматологічної допомоги захисникам і захисницям України передбачено 1,1 млрд грн. З 2026 року розширено перелік категорій, яким надається послуга зуболікування і зубопротезування, на чорнобильців 1 категорії.

Також на забезпечення

кріоконсервації репродуктивних клітин для військовослужбовців передбачено 190 млн грн.

ОНОВЛЕННЯ МЕДИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

В партії «Слуга Народу» пояснили, що одним із ключових напрямів державного бюджету на медицину стає розвиток та оновлення медичної інфраструктури. У 2026 році держава планує профінансувати публічні інвестиційні проекти на 10,5 млрд грн. А разом із коштами міжнародної підтримки від групи Світового банку загальний обсяг інвестицій може сягнути 19,1 млрд грн. Ці ресурси підуть як на завершення раніше розпочатих проектів, так і на старт нових, а також на закупівлю сучасного обладнання для лікарень.

Для централізованих закупівель ліків та медичних виробів у бюджеті закладено 15,2 млрд грн. Основна увага приділяється забезпеченню препаративними за критично важливими напрямками – зокрема для лікування онкології, серцево-судинних хвороб, проведення щеплень та інших. Крім того, держава продовжує розширювати доступ пацієнтів до інноваційних медикаментів через механізм договорів керування доступу. Окремим рішенням передбачено закупівлю стентів, що дасть можливість пацієнтам із хронічними серцево-судинними захворюваннями проходити планове стентування коронарних судин безоплатно, деталізують в партії «Слуга Народу».

У бюджеті також закладено субвенцію місцевим бюджетам у розмірі 1,1 млрд грн. Ці кошти спрямують на покриття поточних витрат медичних установ, зокрема закладів служби крові, а також на забезпечення дітей із рідкісними захворюваннями спеціальними лікувальними продуктами.

■ Політична кухня

Якби не «погані» ТЦК – фронт стояв би вже під Києвом

Вони бусифікують невинних громадян, лютують, калічать – ТЦКуни, як їх називають у народі. Але чи народ у своїх затишних квартирах здатен усвідомити, що без цих ветеранів, часто скалічених на війні – армія, яка з останніх сил тримає фронт подалі від цивільних громадян – просто зникне. І ті, хто відсиджувався вдома і кляв ТЦК, без жодних апеляцій будуть мобілізовані, але вже як гарматне м'ясо в російську армію. Яких ще слів і катастроф бракує, щоб це дійшло кожному?

Сергій МАРЧЕНКО, журналіст, блогер, волонтер, рекрутер, військовослужбовець ЗСУ

Дуже тяжко писати про це неемоційно, але я б не хотів срачу, а хотів би спробувати розібратися разом із тими, хто мене знає і довіряє, що відбувається з мобілізацією і ТЦК.

Я служу в 4-му центрі рекрутингу Сил територіальної оборони Збройних Сил України. У нас із ТЦК різні задачі. Вони мобілізують військовозобов'язаних, зокрема і примусово. Ми працюємо виключно з добровольцями, які самі прийняли рішення йти в армію. Але, незважаючи на різні задачі і методи роботи, ми частенько перетинаємося, бо деякі документи для наших кандидатів оформлюємо через ТЦК. Тому я трохи в курсі, що там, як і чому.

Щоб зрозуміти, яка роль ТЦК у нашій війні, я наведу наступну інформацію. Не можу називати точні цифри, бо це ДСК (для службового користування), але ні для кого, хто в темі, не секрет, що ТЦК дають сильно, сильно більше солдатів у ЗСУ, ніж рекрутинг добровольців. Я не маю права називати вам точні цифри, але просто повірте на слово, що різниця дуже суттєва.

Не буде перебільшенням сказати, що на лінії фронту досі є українські війська тому, що є ТЦК. Бо «наші котики» (як ви колись нас називали, пам'ятаєте?) гинуть, хворіють і їм постійно потрібна заміна. Кожен місяць

Воював в Авдіївці, загинув у Львові: у місті Лева зарізали ножом під час служби ветерана і військовослужбовця ТЦК Юрія Бондаренка.

армію треба поповнювати людьми. Не тому, що командири погані, чи про бійців ніхто не думає, а тому, що ми ведемо війну і ворог вбиває тих, хто вас захищає.

Хто такі ТЦКуни, як дехто з вас зневажливо називає військовослужбовців ТЦК? Ті, хто в темі, знають, що в тилкових підрозділах служать переважно обмежено придатні. Також, хто в темі, знає, що придатному перевестися в тилловий підрозділ практично нереально. Іншими словами, в ТЦК справді служать, переважно списані з фронту за станом здоров'я, ветерани.

Чи хочуть вони ловити цивільних і пхати в бусик? Ні, не хочуть. Нагадаю, що після списання в тил вони отримують жебрацьку зарплату в 20 тисяч гривень і ніхто за ці гроші не буде рвати жопу. Але вони – солдати і вони не можуть не виконати наказ.

І тут найцікавіше. А хто віддав цей наказ, щоб військові ловили цивільних, які ухиляються від служби в армії? Бо функціонал ТЦК – це облік і розподіл військовозобов'язаних. А ставити у розшук і розшукувати ухилянтів – мала би поліція. Виявляється, наказ такий військовим віддали... самі цивільні! Бо політики переживають за свої вибори і поклали на військових невластиві їм функції, щоб ви ненавиділи не їх, нарядних, а військових.

І ви дуже добре справляєтеся, шановні цивільні. Ви щиро ненавидите військових ТЦК за те, що вони вико-

нують накази ваших, цивільних, політиків, які ставлять їм плани і карають за невиконання.

Чи є ТЦК білими і пухнастими? Очевидно, ні. Чи варто їх за це вбивати? Теж очевидно, що ні. Бо військовослужбовці ТЦК не є творцями цієї системи, а є лише її інструментом. Сьогодні (3 грудня. – Ред.) у Львові загинув військовослужбовець ЗСУ, ветеран, за відгуками інших людей, хороша і порядна людина. Він міг не йти добровольцем на фронт, але пішов. Він міг списатися за станом здоров'я – не списався. Він міг би жити, але його народ зрадив його і вбив.

«Невже ж ви не можете скласти 2+2 і зрозуміти, що якщо поповнення не буде, нам всім, разом із вами – кінець?»

Мабуть, у мене не вийшло неемоційно, але мені болить. Болить від несправедливості. Болить від людської невдячності. Болить, бо бачу побратимів, які втратили здоров'я на війні, але яких хтось постійно знецінює, бо вони в тилу і «не так воюють». Це муляє то депутатці Мар'яні Безуглій, то якимось випадковим коментаторам під моїми постами. Болить, бо ви не бачили війни і не розумієте, що буде, якщо ТЦК не даватиме армії тих людей, яких зараз дає.

Болить, бо ми, в армії, тепер вже точно знаємо, що коли нас будуть різати – ви слова не скажете, а знайдете виправдання, чому нас

можна різати. Наприклад, минулого року вас «хтось у пікселі» штовхнув. Але, як би не боліло, ви наш народ, з якого ми, армія, вийшли. Серед вас наші рідні, друзі, сусіди. І я пишу для вас про ТЦК і їхню роль у війні, не для того, щоб виправдати ТЦК, а для того, щоб ви жили!

Ви ж бачите, що робиться на фронті. Ви ж читаете про 1 – 2 піхотинців, які тримають кілометри фронту? Невже ж ви не можете скласти 2+2 і зрозуміти, що якщо поповнення не буде, нам всім, разом із вами – кінець?! Невже ви думаєте, що свинормордим не байдуже на ваші права людини і вони не погонять вас, хто сховався

від своєї, української армії, на Польщу у складі російської?

Це ж було вже, коли в Другу світову комуністи потопили в Дніпрі сотні тисяч «чорносовитників», коли брали Київ? Це ж є просто зараз, коли ви бачите, як покійно і без протестів тупцяють в автобуси призовники в російську армію на окупованих територіях? Не хочу нікого образити. Не буду нікому давати оцінок, соромити, звинувачувати.

Хочу, щоб ви зрозуміли, чому ви досі живі і хочу, щоб ви жили. Тому пишу вам це. Пояснюю. Сподіваюся на розуміння. Співчуття родині загиблого. ■

непальної зброї, бронетанкової техніки, бойової авіації».

«Фігурантам» заочно висунули звинувачення за статтю про геноцид, а кримінальну справу передали до суду в окупований Донецькій області. Натомість Президент України Володимир Зеленський у заяві російській генпрокуратури не згадується, – пише «Прямий канал». ■

«Фігурантам» заочно висунули звинувачення за статтю про геноцид. ■

та іншим збройним формуванням щодо застосування проти мирних жителів вог-

Погляд

Дана ЯРОВА,
громадська діячка, волонтерка,
член Громадської
антикорупційної ради при
Міністерстві оборони України

Ситуація зі Скороход – це справді історія про «продавчиню санкцій РНБО»?

5 грудня НАБУ й СБУ прийшли додому до Анни Скороход (нардепки, яка потрапила у парламент у складі «Слуги Народу», а потім перебігла у фракцію «За майбутнє») і після обшуку повідомили про підозру у вимаганні хабаря групою осіб. За версією слідства, депутатка «організувала діяльність злочинної групи», яка запропонувала підприємцю за 250 тисяч доларів домовитися з РНБО про застосування економічних санкцій щодо компанії-конкурента. За даними САП, підприємець сплатив частину хабаря – 125 тисяч доларів і отримав від «злочинної групи» розписку про грошову попку. Але рішення РНБО так і не ухвалили...

Історія Анни Скороход – це не про «одну недоброчесну помічницю», яка раптом прокинулася і вирішила сама «продавати санкції РНБО». Ну, камон. У це можна вірити лише, якщо ти щойно впав із дуба.

Дивлюся на кейс – і він не складається в жодну логічну модель, якщо припустити, що Анна діяла самостійно.

Бо що нам пропонують повірити?

Що людина без доступу, без погодження зі складом РНБО, без домовленостей «нагорі», – просто від себе – ходила до бізнесу – брала розписки (!) – і обіцяла «вирішити питання» санкцій? І що, бізнес у це вірив?

Що, бізнес, який роками живе у системі, прекрасно знає, як працюють тіньові механізми рішень, раптом вирішив: «О, Анна Скороход, зараз сама все вирішить!».

Угу. Тричі.

А тепер питання номер два: Чому справа взагалі виникла?

Бо є дві версії:

Анна сама придумала схему, а в РНБО про це не знали. Ну... ні. Це просто смішно. Це рівень «я сам собі прем'єр-міністр».

Домовленість була. Але кошти не дійшли туди, де їх чекали. І отут усе стає на свої місця. Бо коли «домовленість» виконується – ніхто ні про що не дізнається. Санкції лягають, бізнес стогне, система закривається, і назавжди «тайна приємна». Це і є та сама «державницька позиція».

Але коли гроші зникають по дорозі – тоді починаються гучні справи. Тоді раптом згадують про закон, мораль, і «недопустимо!». Тоді з'являються пресрелізи, затримання, плівки, відео. І вся історія набуває рис дуже простої: хтось десь когось кинув.

Я не вірю в казку про «вільне вікно», яке Анна сама собі відкрила. Більш ніж впевнена: хтось дозволив їй це робити. Хтось дав їй карт-бланш. Хтось уповноважив домовлятися від імені системи.

Просто цього разу – «система» не отримала свою частку. І тому ми всі про це дізналися. ■

■ У номер!

«Бамбілі Данбасс»: у путіна звинуватили Порошенка, Залужного, Парубія...

Генеральна прокуратура росії повідомила про обвинувальний висновок щодо «вищого політичного керівництва» України

Марта САЛО

Упереліку «обвинувачених» – п'ятий президент Петро Порошенко, колишній голов-

нокомандувач ЗСУ Валерій Залужний, ексголова Верховної Ради Андрій Парубій (убитий у Львові 30 серпня 2025 року), колишній секретар РНБО Олександр Турчинов та інші – загалом у списку 41 український посадовець.

За версією російського слідства, з квітня 2014 року «обвинувачені та інші посадові особи з метою геноциду» населення Донецької

та Луганської областей «віддали накази підлеглим військовослужбовцям ЗСУ

«Фігурантам» заочно висунули звинувачення за статтю про геноцид. ■

та іншим збройним формуванням щодо застосування проти мирних жителів вог-

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Сергій ПЕТРИНА – боєць із села Підманове, що на Шаччині;
Андрій ШЕМБЕРГ – боєць із села Дубечне, що на Старовижівщині;
Олег ГРИНИШИН – боєць із села Суходоли Володимирського району;
Олександр КІНДРА – боєць із міста Володимир;
Ігор МАЦКО – боєць із міста Ковеля;
Артем РУМ'ЯНЦЕВ – боєць із міста Ново-волинська;
Сергій ПРОКОФ'ЄВ – боєць із міста Ново-волинська;
Володимир РОМАНЮК – боєць із села Старі Кошари

Ковельського району;
Олег ГОЛОВЕНКО – боєць із міста Ново-волинська;
Вадим ГРИЗІН – боєць із села Гаразджа Луцького району;
Богдан ВАСИЛЮК – боєць із села Сарнівка Луцького району;
Роман ЗАВАДСЬКИЙ – боєць із села Якушів, що на Ратнівщині;
Артем АБРАМЧУК – боєць із міста Ковеля;
Юрій ГУСАР – боєць із міста Ковеля;
Вадим БАСАРАБ – боєць із міста Луцька;
Сергій ВІКТОРСЬКИЙ – боєць із міста Луцька.

■ Прямая мова

«У росії позитивних сценаріїв уже нема, а в нас ще є...»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Максим ЖОРІН, заступник командира 3-ї ОШБр, обурений тим, що в Держбюджеті-2026 не передбачено збільшення зарплати війнам Сил оборони:

«Те, що в бюджеті не заклали підвищення зарплат військовим – це повна зневага! Це – найголовніше, що мало бути в бюджеті на наступний рік. На цій категорії громадян тримається вся країна. Нехай потім дивуватися тисячам СЗЧ (самовільне залишення частини. – Ред.), морально-психологічному стану війська та відсутності бажаючих йти в армію».

Мирослав ГАЙ, війн ЗСУ, про вбивство ухиялентом у Львові військового ветерана Юрія Бондаренка, який служив у ТЦК:

«Я вважаю, що ТЦК, як і всі військовослужбовці Сил оборони, при виконанні службових обов'язків, мають отримати право та спрощену процедуру на застосування зброї під час нападу країни-агресорки та воєнного стану, під час групового нападу чи нападу озброєної особи до того, як та чи інша область буде визначена зоною бойових дій».

Ми або станемо умовним «Ізраїлем», мілітаризованою демократією з тотальною військовою повинністю, де на зупинці громадського транспорту буде неможливо зустріти людину, яка не служила, або загинемо».

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, про зупинку війни:

«Путін не може зараз зупинити війну. По-перше, економіку не можна перевести назад на цивільні рейки без величезних інвестицій, яких нема де взяти. По-друге, всі вищі еліти є безпосередніми бенефіціарами (вигодоотримувачами) війни, і ці вигоди нема чим замінити. По-третє, населенню треба показати хоч якусь перемогу, бо інакше – Акела промахнувся, цар – несправжній. Нарешті, головне – незрозуміло, куди дівати мільйон убивць, грабіжників і гвалтівників, які звикли отримувати нормальні гроші, – їх не можна повертати додому, у злидні й безвихіді».

Тому готуємося до довгої зими, налаштовуємося, гуртуємося. У росії позитивних сценаріїв вже нема, а в нас ще є».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, співголова фракції «Європейська Солідарність», під час години запитань до Уряду звернулася до влади у зв'язку з вбивством у Львові військового ветерана Юрія Бондаренка:

«...У Львові вбили військового ветерана. Ми не бачили ні вашої реакції на це, ні Верховного Головнокомандувача, хоч здається, в першу чергу, і ви, і він мали би відреагувати на жорстоке вбивство ветерана в тилу. Нагадаю, в бюджеті на наступний рік, та і в цьому, ви виділяєте мільярди, і «слуги» за це голосують на «Телемарафон», на стратегічні комунікації, а де програма підтримки воїна і формування позитивного образу воїна та мобілізації? Ви бачили обурення військових, які вважають, що цей бюджет на 2026-й рік – це їхня зрада. Бо не може бути такого, що піднімають всім – Офісу Президента, ОГПУ, всім, окрім військових».

Гаррі КАСПАРОВ, російський опозиціонер, закликав Захід не тиснути на Україну, а продовжити її підтримку:

«Єдина причина, через яку ви сидите тут спокійно і влаштовуєте собі свята – це те, що Україна проливає кров щохвилини. Якби не Україна, російські танки вже стояли б у Польщі. Чотири роки Україна бореться за всю Європу! НАТО було створено заради єдиного завдання: захистити вільну Європу від агресії. Україна – єдина країна, яка веде війну, закриваючи собою Європу. І ми все ще обговорюємо, чи приймати її до НАТО, чи ні?».

Ігор ГРИНІВ, політтехнолог, про те, хто здатний зупинити путіна:

«Смерть. Я не вірю, що хтось із росіян здатний зупинити путіна – при створеній ним хворобливій системі контролю за всім і всіма. Його країна – це такий великий-великий концтабір, де люди йдуть на убій з криками «За родину, за Сталіна», чи то пак «за путіна».

Віталій ЧЕПИНОГА, блогер, про нові погрози путіна:

«Безпрецедентна активність путіна (візит до Індії, заяви про «Новоросію», «відрізання» України від моря, відверті погрози Європі й НАТО) свідчать про те, що російські справи насправді дуже близькі до дефініції, якою в побутовому мовленні визначається жіночий статевий орган. Усе це – дешеві катібістські понти. Бійтеся нас! Бійтеся, бо напад. 2-га кінна армія Будьонного напоготові. І наш бронепоезд – на запасному путі... Скоріше вмовляйте Україну на мир, бо вам усім – торба... Два роки «вторая армія міра» доблесно воює за окремі лісосмуги на Донбасі. Яка Європа?»

«Ми підемо на Чернігів!», «Ми підемо на Харків!...». Ви підете нах...й! Найшли кого лякати. Лякани...».

Аліна МИХАЙЛОВА, військова медик, шокована великою кількістю «доходів» серед мобілізованих, які не пройшли реального ВЛК і які стають не підмогою, а тягарем для підрозділів:

«Держава отримує не боєздатних бійців, а колосальні витрати на лікування, реабілітацію, оформлення інвалідності – і паралельно втрачає ресурс, час та людей, які могли б реально посилити оборону. Всі програють: армія, медики, суспільство, сама система... Якщо це не змінити, то жодна мобілізація не буде ефективною – вона просто сама себе зжере».

Ян ВАЛЕТОВ, письменник, про важливість передати пам'ять про нинішню війну наступним поколінням:

«Є один гарант безпеки – власна армія, з власними арсеналами. І – хороша пам'ять. Пам'ять про те, як і на чому росіяни приїжджали до нас на вареники. Про те, як горіли наші міста. Як вмирали наші люди і від чьїх рук».

Це, щоб зі Львова не їхали потяги до Москви з штукатурками і плиточниками, щоб із Кривого Рогу не летіли до Якутська і Воркути золотошукачі і шахтарі, щоб запорожці не обслуговували свердловини в Тюмені. Ненависть рано чи пізно стане глухою, але пам'ять повинна залишитися». ■

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

ФОТО: eurosolidarity.org

«Це нові ударні українські БПЛА, які битимуть ворога там, де він на нас не чекає», – пояснює Петро Порошенко.

Фронт отримав нові дрони-камікадзе «Блискавка»

Вони можуть облітати РЕБи та знищувати російських загарбників зненацька

Ольга СОКОЛОВА

Петро Порошенко передає у війська новинку – дрони-камікадзе «Блискавка» українського виробництва.

«Військові просили – ми зробили. Це нові ударні українські БПЛА, які битимуть ворога там, де він на нас не чекає. Дрони «Блискавка» долають відстань до 60 – 70 км і здатні облітати РЕБи та знищувати ворога зненацька. За нашим замовленням уже виготовлено 100 таких «літаків». Це – нова програма Фонду Порошенка, яку ми розпочали, щоб зупинити просування ворожих військ супротивника і зберегти Україну», – розповів п'ятий президент.

Дрон може розвивати крейсерську швидкість до 110 кілометрів на годину та перебувати у повітрі до 60 хвилин. Максимальне корисне навантаження для «Блискавки» – 8 кілограмів.

Тепер і «Блискавкою» палитимемо москалів.

Дрон «Блискавка» може розвивати крейсерську швидкість до 110 кілометрів на годину та перебувати в повітрі до 60 хвилин.

«Літак» може нести боеприпаси різних типів для ураження цілей у тилу противника: польові позиції, будівлі з особовим складом і технікою тощо. Для розгортання та підготовки до запуску екіпажу потрібно до 10 хвилин, а щоб залишити позицію зльоту – достатньо 5 хвилин.

«Поки влада тягне гроші з

армії: приймає «мінДіч-бюджет», де збільшують фінансування Офісу, ДБР, ГПУ, гроші йдуть на «Марафон» і «стратегічні комунікації» (телеграм-канали), а не на підвищення зарплат чи ПДФО бригадам – ми продовжуємо допомагати Збройним силам та робимо свою справу», – наголошує Петро Порошенко. ■

■ Політична кухня

Більшість українців вважають, що Зеленському не треба знову балотуватись

52,2% респондентів заявили, що чинний глава держави має обмежитися одним президентським терміном і не брати участі в наступних виборах

Ольга СОКОЛОВА

Водночас 42,8% респондентів вважають, що Володимир Зеленський має балотуватися на наступних виборах Президента України, свідчать дані «Соціополіс». Не змогли визначитися з відповіддю на вказане запитання 5,0% респондентів.

Порівняно з вереснем 2025 року, частка прихильників тільки одного президентського терміну Володимира Зеленського зросла з 46,6% до 52,2%, тоді як

частка тих, хто підтримує його балотування на другий термін, зменшилася з 47,4% до 42,8%. Дослідження проводилося з 18 по 24 листопада 2025 року. Всього було опитано 1 007 респондентів.

Частка прихильників тільки одного президентського терміну Володимира Зеленського зросла з 46,6% до 52,2%.

ДО РЕЧІ

60% респондентів вважають, що Президент Володимир Зеленський

До речі, в 2019-му році сам Володимир Зеленський казав, що йде тільки на один президентський термін.

Міндіча, а також інших фігурантів відповідного антикорупційного розслідування. 34% нато-мість вважають, що Зеленський не може нести особистої відповідальності. Не змогли визначитися з відповіддю на вказане запитання 6% респондентів. ■

Видання «Bloomberg» повідомляє, що НАТО готується до потенційного конфлікту з росією за обмеженої підтримки з боку США. Під час навчань у Румунії європейські війська відпрацьовували оборону майже без участі американських сил.

Європейський Союз збирається покрити дві третини потреб України у зовнішньому фінансуванні у 2026 та 2027 роках на суму близько 90 мільярдів євро. Про це заявила Президентка Єврокомісії Урсула фон дер Ляен.

■ Перемога кується і в тилу!

Батько загиблого Героя передав «миколайчики» на фронт для побратима сина – «кіборга» без ноги

Фото: Олександра СТРУБИЦЬКА і архів газети «Волинь»

Дякуючи Володимиру Демчуку і нововолинцям, спецпризначенці отримують продукти харчування та необхідні для зими речі.

Закінчення.
Початок – на с. 1

Олександра СТРУБИЦЬКА

Нововолинськ підтримував і надалі підтримуватиме захисників України, адже наші містияни добре розуміють, завдяки кому кожного ранку прокидаються, завдяки кому можуть говорити українською...

Володимир Іванович Демчук, голова спілки родин полеглих військових «Незламні нововолинці», поділився нещодавніми подіями. Не називає себе волонтером, не потребує гучних слів і гасел, а просто робить те, що робити необхідно.

І завдяки його наполегливості ще один вантаж відправляється – цього разу до

спецпідрозділу Національної гвардії України – на один із найбільш спекотних напрямків на лінії бойового зіткнення.

Його командир – легендарний «кіборг» Станіслав Стовбан, побратим Вадима Демчука, який поклав життя при обороні Донецького аеропорту 20 січня 2015 року. Підтримка тих, хто стояв пліч-о-пліч із сином для Володимира Івановича – це найменше, що він може зробити.

Стас – уродженець міста Калуша, що на Івано-Франківщині. Воїн 80-ї бригади, брав участь у боях за Донецький аеропорт.

20 січня 2015-го, за день до свого 23-ліття, за 8 годин бою спалив 3 стволи до кулемета, відбиваючи наступ ворога.

В результаті вибуху воро-

жих снарядів та обвалу перекриття отримав численні важкі поранення та контузії. Потрапив у полон...

У Донецьку прооперували, одну ногу було ампутовано. Вже у першій декаді лютого 2015 року був обмін полоненими, повернувся додому. Влітку того ж року

« 20 січня 2015-го, за день до свого 23-ліття, за 8 годин бою спалив 3 стволи до кулемета, відбиваючи наступ ворога. »

почав ходити на протезі, багато тренуватись і відновлюватись, а згодом – буквально через пів року – «кіборг» Стовбан повернувся до війська, бо інакше не міг... Серед оборонців він і зараз.

Дякуючи Володимиру Демчуку, спецпризначенці отримують продукти харчу-

вання та необхідні для зими речі. В свою чергу, Володимир Іванович щиро дякує парадії Свято-Михайлівського храму ПЦУ, що на 5-му мікрорайоні (настоятель – отець Михайло Нідзельський) та волонтерському осередку Марії Мігас, яка допомогла із сухими борщами та супа-

ми, що добре відомі нашим воїнам.

Тримаймо стрій! Не забуваймо про те, що ми тут, в тилу, повинні робити все залежне від нас (і навіть більше!), аби допомогли захисникам, бо, дякуючи їм, Україна – є і буде! Слава нашим Героям! ■

Погляд

Василь УЛИЦЬКИЙ,
редактор відділу
політики газети «Волинь»

Мета «мирних переговорів» – щоб путін зміг переконати дурненького Трампа припинити допомогу Україні

Колишній головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний правильно сказав, що перемога України – це розвал росії, а перемога росії – це ліквідація України та українців, тобто масовий етноцид 40-мільйонного народу

Це означає, що війна може тривати ще десятиліттями, а то й – століттями. А цей етап її гарячої фази триватиме доти, поки росія не видихнеться, – і тільки так! (Це може статися через нестачу на московії грошей та людей, смерть путіна, неможливість подальшого просування ворожих військ, збільшення тиску інших країн на кремль, чи все це разом тощо). Навіть якщо віддамо добровільно частину Донеччини, нічого не закінчиться – кацапи одразу, або майже одразу, попрять далі, і дуже гордитимуться, як усіх надурили. Сподіваюся, це – очевидно для всіх.

А щодо «переговорів», про які так багато шуму, то це лише для того, щоб путін зміг переконати дурненького Трампа припинити допомогу Україні, з чим, власне, він успішно впорався.

Тому зараз варто говорити не про остаточне закінчення війни, а про закінчення бойових дій на цьому етапі протистояння. І про те, що вважати перемогою, а що поразкою саме на цьому етапі. Зокрема, щодо територій.

І тут я б виходив з такого критерію. Якщо Київ, «мати міст» наших, та Одеса, тобто вихід до моря, перебувають під контролем України, ми перемагаємо. При такій умові, навіть якщо росія відкусить ще кілька зруйнованих нею ж районів, вона все одно програла.

Впевнений, що це чудово розуміють і в москві. Тому й маємо їхні крики та погрози показати нам і Європі «кузькіну матір», «ядерний пепел» і так далі, – просто, щоб залякати і отримати своє без бою.

Так, фронт сунеться, але не обвалюється, армія не розсипається. І це – головне. А якщо росіяни побачать, як українці дружно будують ще десять ліній оборони, аж до самої річки Дніпро, то азарту до м'ясних штурмів у них точно поменшає.

Тому не треба панікувати і думати, що все пропало. Якраз не пропало. Не можемо впадати у відчай в тилу, знаючи, в якому пеклі Сили оборони тримають фронт. Тримають, попри те, що, на наш сором, тил (точніше, парламент) підняв зарплати всім, кому можна, крім військових...

І ще. Усі, включно із Президентом Володимиром Зеленським, говорять, що ймовірно домовленості будуть «важкі». Впевнений, що «важкі» – не означає добровільну здачу української території та юридичного визнання захопленої землі за ордою. А от, наприклад, згода на діяльність російської православної церкви в Україні, яка у нас ховається за назвою Українська православна церква (московського патріархату), цілком може бути.

Знаєте, тут все впирається в простого українського православного християнина. Якщо він не захоче ходити до російської церкви (упц мп), то ми можемо хоч тисячу разів її визнавати, але на факті це путину нічого не дає. Але якщо якийсь волинчанин, незважаючи на кров і смерті, і далі йтиме до московського патріархату, то хоча б знатиме, що має таку змогу завдяки путіну, який його «захистив».

А хіба ми не можемо піти на такі поступки задля ближнього свого з мп? ■

Державний бюджет України на 2026 рік прийнято з дефіцитом у 18,5% ВВП. Витрати на оборону 2026 року закладено на рівні 2,8 трлн грн, що трохи нижче, ніж роком перед тим. Документом передбачено зростання мінімальної зарплати з 8 000 грн до 8 647 грн.

В Україні станом на 27 листопада цього року наявні відомості про майже 187 тисяч боржників, які не сплачують аліменти понад три місяці. Якщо борг перевищує суму платежів за один рік, то накладається штраф розміром 20% від суми боргу, за два роки – 30% від суми боргу, три роки – 50% від заборгованості.

Згідно із розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2025 року, Володимир-Волинську громаду перейменовано на Володимирівську.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 – Київстар (Пн,Вт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам 2 картоплезбиральні комбайни АННА (щойно привезені з Польщі), Ціни договірні. Тел.: 050 56 24 572 (вайбер), 098 03 93 636.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● ПИЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИРОБНИКА! Вигідна ціна! Будматеріали: Дошки (об-

різні, необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Столярні: Сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.). Додатково: Дрова (відходи виробництва). БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ (вартість розраховується індивідуально). Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Худорлявий невисокого зросту пенсіонер, що проживає неподалік Луцька, надіється з допомогою газети знайти порядну жіночку для створення сім'ї, на засадах щирості і доброти. Відгукнісь моя доле, я так довго чекаю тебе! Разом легше долати будь-які труднощі. Тел.: 096 10 77 892.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМИ

● Загублене посвідчення особи з інвалідністю внаслідок війни (II група), видане на ім'я Пекарський Дмитро Володимирович 31.07.1987 р. н., вважати недійсним.

● Загублений військово-обліковий документ, виданий на ім'я Ольшевський Юрій Олександрович, 06.05.1976 р. н., вважати недійсним.

● Загублений військово-обліковий документ (посвідчення про приписку

до військової дільниці), виданий на ім'я Сопронюк Сергій Іванович 23.09.1982 р. н., вважати недійсним.

● Втрачені атестат про закінчення повної загальної середньої освіти (серія ВС № 30503704) та додаток до атестата (12 АП № 774578), видані 27 червня 2006 р. навчально-виховним комплексом «Загальноосвітня школа I-III ступеня – дитячий садок» с. Заброди на ім'я Чернуха Ігор Миколайович, вважати недійсними.

● Втрачений диплом бакалавра (серія ВК № 38502408) та додаток до диплома (серія 12 КП № 930709), видані 5 липня 2010 р. Львівським національним аграрним університетом на ім'я Чернуха Ігор Миколайович, вважати недійсними.

● Втрачений диплом спеціаліста (серія ВК № 40874026) та додаток до диплома (серія 12 ВД № 077713), видані 27 червня 2011 р. Львівським національним аграрним університетом на ім'я Чернуха Ігор Миколайович, вважати недійсними.

● Втрачену чіп-карту до цифрового тахографа (UAD0000004DD4001), дійсну до 23.11.2028 р., видану на ім'я Чернуха Ігор Миколайович, вважати недійсною.

● Втрачений паспорт громадянина України для виїзду за кордон (серія FV № 470209), виданий 18 червня 2019 р. органом 0723 на ім'я Чернуха Ігор Миколайович, вважати недійсним.

● Втрачене посвідчення водія (серія ВХТ № 526077), видане 02.06.2016 р. органом 0741 на ім'я Чернуха Ігор Миколайович, вважати недійсним.

● Втрачену особову медичну книжку (серія ВВ № 321590), видану 28.03.2012 р. на ім'я Чернуха Ігор Миколайович, вважати недійсною.

● Втрачену трудову книжку (серія АФ № 201091), видану 05.07.2011 р. на ім'я Чернуха Ігор Миколайович, вважати недійсною.

■ Пульс тижня

Невже хтось прийняв вкрадені квіти як подарунок?

Злодій занадився на... Алею слави

Родина полеглого захисника України Віктора Краснопери встановила біля пам'ятного стенду у Рожищі кошик із квітами та ліхтарики, але через кілька днів він зник

Раїса ІВАНЮК

Вдова захисника Вікторія розповіла, що разом із донечкою придбали кошик та поставили вогники на сонячній панелі – так дівчинка хотіла створити татові новорічну атмосферу. Однак зранку сім'я побачила порожнє місце. Як зауважує Вікторія, це вже не перший випадок: невідомий не вперше краде речі з Алеї слави.

«Людина, яка це зробила, вже не вперше краде звітди. В нічну пору кошик світився. Нелюд – інакше не назвеш», – написала вона.

Родина подала заяву до поліції. Вікторія зазначає, що говорить про інцидент, аби надати йому максимального розголосу, та пообіцяла повідомляти про подальший перебіг справи.

Як нагадує «Район. Рожище», раніше з Алеї слави зникали також квіткові композиції, які встановлювали для Алли Пушкарчук, Павла Чайки та Сергія Шевчука. ■

Забив ногами і руками бабусю, старшу на пів століття

Тепер молодик проведе за ґратами 9 років

Наталка МУРАХЕВИЧ, речниця Прокуратури Волині

За підтримання публічного обвинувачення прокурорами Володимирської окружної прокуратури суд визнав 21-літнього жителя села Затурці Володимирського району винуватим у вчиненні умисного вбивства (ч. 1 ст. 115 КК України).

Як повідомляє Волинська обласна прокуратура, доведено, що у січні 2025-го нетверезий чоловік проник до будинку 71-річної одностельчанки та завдав їй удари у голову руками та ногами.

Причиною смерті жінки стала відкрита черепно-мозкова травма. Невдовзі після вчинення злочину чоловіка затримали правоохоронці.

Суд призначив волинянину покарання у виді 9 років позбавлення волі. ■

На Рожищенщині браконьєри застрелили двох лосів

Кричущий кримінальний випадок стався у Луцькому районі

Ліна ВОГОНЬ

Як інформує Державна екологічна інспекція Волинської області, за межами села Вічині Доросинівської територіальної громади встановлено два окремі місця, де були наявні чіткі сліди крові диких тварин. На відстані близько 15 метрів від цих слідів знайдено рештки двох лосів...

Незаконне добування диких тварин, зокрема лося – виду, який перебуває під особливою охороною, – тягне за собою: кримінальну відповідальність за ст. 248 Кримінального кодексу України (незаконне полювання), штрафи розміром до кількох сотень неоподатковуваних мінімумів, конфіскацію знарядь та засобів полювання, відшкодування збитків, розмір яких, за одного незаконно добутого лося, – становить 130 тис. гривень та можливе обмеження або позбавлення волі. ■

Проектом «Безпечне місто Луцьк» передбачено встановлення 98 камер, які виявлятимуть небезпечну поведінку на дорозі та порушення правил паркування. Нові камери відеоспостереження встановлять на проспектах Соборності та Молоді.

33700 літрів дизельного пального без ліцензії виявили на території одного з підприємств Луцького району. За це податківці оштрафували горе-бізнесменів на 32 тисячі гривень.

■ Будьте уважні!

«Продаю дрова. Дешево. Передоплата»

Ніколи, чуєте, ні-ко-ли не ведіться на такі оголошення, бо втратите свої зароблені важкою працею гроші. Ще й будете мерзнути!

Ірина ЦЕСАР, оперуповноважена відділу протидії кіберзлочинам Нацполіції Волині

За перші 11 місяців 2025 року шахраї обманули волинян на понад 79 мільйонів гривень. Однак ця цифра щодня зростає, адже звернення про шахрайства далі продовжують надходити до поліції щодоби: правоохоронці ретельно розслідують кожен випадок.

До прикладу, днями 21-річна мешканка Луцького району позбулася понад 12 тисяч гривень. В одному з месенджерів вона знайшла оголошення про надання коштів у кредит, однак у результаті стала жертвою шахраїв.

А до 39-річного лучанина зателефонував псевдо-працівник банку. Він запропонував розблокувати банківську картку громадянина. Той, замість зателефонувати в банк і перевірити інформацію, повідомив коди доступу шахраю та позбувся 36 174 гривень.

У холодну пору почас-

Фотоколаж: rbc.ua.

У холодну пору року нечестивці масово обдурюють українців, нібито «продаючи» дрова.

тішали шахрайства під приводом продажу дров. Люди хочуть жити в теплі, це зрозуміло. Однак навіть надіслати гроші за дрова наперед – незрозуміло. Жертвами такого шахрайства стали дві мешканки Володимирського району, які наперед надіслали 12 і 13 тисяч гривень незрозуміло кому. У результаті – ні грошей, ні дров.

те свої дані на фейковому сайті, вони миттєво відлітають на сервер шахраїв. Далі – ваша картка, акаунт і гроші вже практично не ваші.

2. Дзвінки від «працівника банку».

■ КлубНічка

У Луцьку пенсіонера оштрафували за те, що організував місце розпусти

Також суд постановив у його справі знищити предмети інтимного призначення

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

Луцький міськрайонний суд Волинської області засудив 66-річного мешканця Луцька за створення та утримання місця розпусти.

За матеріалами суду, обвинувачений у квітні 2025 року обласнував у своєму помешканні місце для надання інтимних послуг чоловікам і жінкам. Протягом квітня

Фотоколаж: rbc.ua.

Цікаво, чия дружина чи коханка здала «територію любощів»?

– серпня пенсіонер організував пошук клієнтів і сам перевозив їх до квартири, забезпечуючи функціонування цього місця.

У суді чоловік повністю визнав провину та щиро розкався. Він раніше не судимий,

Працівники «Луцьктепла» зібрали за місяць 250 тисяч на обладнання для ЗСУ. Для потреб 100-ої окремої механізованої бригади було придбано квадрокоптер Mavic 3 Thermal.

В Луцькому національному технічному університеті відбулося урочисте відкриття зимової льодової арени «Снігова Королева».

До Волинського прикордонного загону з офіційним візитом прибула делегація Департаменту поліції та прикордонної охорони Естонської Республіки. Представники балтійської країни передали п'ять мікроавтобусів для потреб підрозділів Державної прикордонної служби України.

35 дітей Ковельської громади отримують щомісячні виплати за успіхи у навчанні. Премії міського голови виплачуються з міського бюджету.

переказати гроші «на безпечний рахунок».

3. Легкий онлайн-заробіток – особливо в Telegram. Починається з 200 – 600 гривень «винагороди». А потім – «скиньте трішки, щоб подвоїти заробіток». Люди переказують 3 – 10 тисяч, інколи – по 30 – 50. І все. Кінець. Згоріли ваші гроші.

4. Злом соцмереж. Ваш «друг» чи «донька» пише в Instagram або Telegram: «Терміново треба гроші. Я потім поверну». Люди переказують, бо довіряють. А за акаунтом – зовсім не ваші рідні.

5. Шахрайські інтернет-магазини. Товар дешевший за ринковий? Фото «з інтернету»? Передоплата обов'язкова? З великою ймовірністю – вас просто обманюють.

Не робіть передоплати незнайомим продавцям. Будьте підозрілими – це не параноя, це самозахист.

« Запам'ятайте: жоден банк не запитує коди, PIN, CVV і не просить переказати гроші «на безпечний рахунок». »

Голос у слухавці звучить упевнено. Він знає ваше прізвище, ім'я та по батькові. Він каже: «У вас підозріла операція. Давайте швидко підтвердимо...». Це – сотні дзвінків щодня. Шахраї використовують підроблені номери, IP-телефонію й навіть телефонні бази. Запам'ятайте: жоден банк не запитує коди, PIN, CVV і не просить

Просте правило, яке збереже вам гроші: НІКОЛИ не називайте: коди з SMS, PIN-код, CVV-код, паролі, дані картки, нічого, що стосується доступу до грошей.

Якщо підозрюєте шахрайство, телефонуйте одразу на «102», наголошує Сектор комунікації поліції Волинської області. ■

З огляду на вік обвинуваченого, його поведінку в суді та відсутність попередніх

Процесуальні витрати на проведення експертиз у сумі 5348,40 гривні суд відніс на рахунок держави, оскільки частину провадження щодо іншої статті Кримінального кодексу було закрито за відсутністю складу злочину.

Суд також скасував арешт майна та визначив подальшу

« Протягом квітня – серпня пенсіонер організував пошук клієнтів і сам перевозив їх до квартири, забезпечуючи функціонування цього місця. »

правопорушень, суд дійшов висновку, що його виправлення можливе без ізоляції.

Чоловіку призначили покарання у вигляді штрафу – 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 17 000 гривень.

долю речових доказів: низку носіїв інформації залишено в матеріалах справи, мобільні телефони повернуто власнику, а телескопічну дубинку, ніж і частину вилучених предметів інтимного призначення поставлено знищити. ■

■ Магнітні бурі у ГРУДНІ:

«Слабкі: 14, 17, 28. «Середні: 10, 12, 13, 18, 30. «Сильні: 11, 20, 21, 22, 23, 29.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

■ Наші господарі

Фото: Волинська обласна рада.

«Один рядок вишневих саджанців простягається на 1300 метрів», – розповідає Тарас Щерблюк (ліворуч) голові Волинської ОВА Івану Рудницькому (у центрі) і голові обласної ради Григорію Недопаду.

Найбільший на Волині вишневий сад уже вкорінюється на Горохівщині

Ідея висадити його в рідному краї площею 45 гектарів належить волинському аграрію Тарасові Щерблюку. На руйнівному тлі війни потрібність такої справи, новаторської масштабністю та далекоглядністю, очевидна: в тилу Україні потрібен розвиток, людям – робота, а землі – догляд

Гарна новина з Волині миттю розійшлася світом. У коментарі до неї хтось вдячно та правдиво написав: «Колись майже в кожному селі в господарствах була вишнева та яблунева краса. Потім прийшли реформатори – й дерева зникли. Потому зникли свині й корови, з часом – люди, а, отож, – і школи та дитячі садки. Не тих ми українців у владу обирали, а ви – гарну справу робите!»

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Отож, 53 тисячі одно-річних високопродуктивних саджанців, завезених з Сербії, вже приживаються у волинській землі.

Справжні господарі знають: хороший сад не ростиме абиде. Згідно з «паспортом», фермерське господарство «Гаєнка», очолюване Тарасом Щерблюком, заклало його в селі Вільхівка Горохівської територіальної громади Луцького району. До слова, «Гаєнка» вже багата

досвідом із вирощування зернових та олійних культур, реалізацію ж великого «вишневого» проекту Тарас Щерблюк поетапно розпочинав із процедур дослідження ґрунту, розроблення проектно-технічної документації, виготовлення дозволів на спецводокористування тощо, а запрошення здійснити чималий фронт високооплачуваних робіт отримали вільхівчани та жителі довколишніх сіл.

Як невдовзі написав у Telegram голова Волинської обласної державної адмі-

ністрації Іван Рудницький, масштаб дійсно вражає. На гектар припадає 1100 дерев, лише один рядок вишневих саджанців простягається на 1300 метрів. За кілька років тут буде справжній сад, що окупить зусилля і вклад господарства, бо на придбання посадкового матеріалу, вирівнювання ділянки, мощення дороги, меліорацію, будівництво підсобних приміщень та загорожі витратили понад 20 мільйонів власних коштів. У рамках програми розвитку садівництва, ягідництва та виноградарства «Гаєнка» отримала 3,5 мільйонів гривень державного гранту. Постійну роботу тепер мають трактористи, агроном, спеціаліст із водорозчинних добрив та сторож.

Щодня деревця садити гуртом на близько п'яти

гектарах ґрунту 50 селян. Невдовзі саджанці треба буде обрізати, підтоптувати після осідання ґрунту, білити, вирівнювати, обприску-

вати... Словом, робота не в Польщі, а зовсім поруч чекатиме на більш як 100 сезонних працівників – і люди цьому раді.

«Сьогодні садимо деревця вишні, а через три роки ліпитимемо вареники з вишнями!»

■ Передплата-2026

Не тільки Юля чи Зеленський роздають ТИСЯЧУ, а й – газета «Волинь»!

Звісно, тільки для своїх передплатників

Дорогі читачі, навіть якщо Ви випишете газету «Волинь» на місяць (64 гривні + 20 гривень прийом передплати), щотижня маєте шанс виграти 1000 гривень!

ПОСПІШАЙТЕ!

Наш передплатний індекс: 30 000!

У каталозі «Укрпошти» інформація про газету «Волинь» – на с. 126.

Для цього треба просто надіслати квитанцію про передплату газети «Волинь» на адресу: **43016, газета «Волинь», вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, Волинська область.**

На конверті обов'язково зазначити: «Акція для передплатників-2026».

Конверти з річними передплатниками гратимуть протягом всього 2026 року – тобто 52 рази (стільки буде тижнів), піврічними – перші пів року, кварталними – протягом кварталу, місячними – протягом конкретного місяця!

Наша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Увага! Оскільки у 2026-му році газета «Волинь» стане суто виданням для Волинської області, усім нашим читачам з інших областей України радимо стати передплатниками «доньок» газети «Волинь-нова»:

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

№1(47) 5 листопада 2025

VOLYN.COM.UA

Ціна договірна

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Так ніхто не кохав»

♥ (МІСЯЧНИК, ІНДЕКС – 60779);

«Читанка для всіх»

♥ (КАЛЕНДАР, ІНДЕКС: 86772).

«Цікава газета на вихідні»

(ТИЖНЕВИК, ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

♥ УКРАЇНА – 60307, ♥ ДЛЯ ВОЛИНЯН – 60304);

«Цікава читанка»

♥ (МІСЯЧНИК, ІНДЕКС: 38036);

На Волині в День Святого Миколая студенти та викладачі Горохівського коледжу ЛНАУ вторгували за свою продукцію 18 200 гривень для ЗСУ. Волонтерський центр цього коледжу «Твори добро» з початку війни ярмаркує, щоб підтримати наших захисників. За увесь час зібрано уже понад 3 мільйони гривень, а цьогоріч – 600 тисяч.

Черговою жертвою телефонних ошуканців стала жителька села Звиняче Горохівської територіальної громади. 29-річна клієнтка одного з банків повірила ошуканцеві, який відрекомендувався працівником установи, та переконав її перерахувати заощадження на іншу картку. Мовляв, задля безпеки. Жінка виконала всі вказівки дурисвітів й залишилася без 24 900 гривень.

Опісля 21.00 години неподалік села Хмельницьке Мар'янівської територіальної громади Луцького району один із учасників дорожнього руху вчасно загальмував, побачивши в світлі фар посеред дороги лежачу людину. На місце випадку оперативно прибули горохівські поліцейські та карета швидкої медичної допомоги. Як з'ясувалося, лежачий на дорозі чоловік був живий, а на трасу його вклала та приспала на можливу трагедію випита оковита.

На трасі сполученням Львів – Луцьк у селі Сільце 37-річний лучанин за кермом автомобіля МАН із причепом не врахував дорожньо-транспортну обстановку та з'їхав у кювет, де вантажівка перекинулася. Внаслідок аварії автівка отримала механічні пошкодження, а водій був доставлений у КП «Горохівська багатопрофільна лікарня» із забоєм. Воїстину, народився в сорочці.

Увага! З усіх питань передплати газети «Волинь» жителі колишніх Горохівського і Локачинського районів можуть звертатися до нашого спеціального кореспондента **Раїси Іванівни Іванюк**, зателефонувавши їй за номером: **098 779 42 57**.

Незагойна рана

Вадим Гунько повернувся з польських заробітків, аби стати Героєм...

Незабутні миті останньої, як виявиться, зустрічі і прощання.

і рішив, що треба піти до моїх батьків і сказати їм, щоб гнали саомгон, кололи кабана – я приїду й буду заручини. Знаю, що ти не наважишся йти, то передай це моему другові – він все зробить – розкаже що й до чого». Ото Вадим розтлумачував, як то має бути, а потім зоглядівся: «Ой, а ти хоч згідна йти за мене заміж?». Сміялися ми обоє з того, що все «по полчихках розкладав», а про головне забувся спитати. Я ж, звісно, була згідна. А ми заробітках. Хоча на той час у Вадима, який тільки що прийшов з армії, була дівчина, котра чекала його із строкової служби. – По правді, – каже жінка, – сприйняли наші зустрічі як короткий курортний (точніше – «помодоровий») роман. Але коли повернулися додому, то обоє зрозуміли, що вже не зможемо жити одне без одного.

– Далі – спогад на моє прохання про те, як же Вадим покликав заміж:

«Збираємося на позиції. Коли знову зателефону – не знаємо. Бережи себе і дітей...»

– Все наше життя було пов'язане з якимись пригодами, що нас завжди залишилися в пам'яті. Отож, ми вже рік зустрічаємося. У нас вже є своя «азбука морзе». Як після прогулянки розходилися по домівках, то, щоб я була спокійна (всє-таки пізня пора), Вадим, зайшовши в свою квартиру включав і виключав світло, сповіщаючи, що він вдома. Мені – двадцять, Вадим – на рік старший. Якось мій батько каже: «Бачу, що ви вже хочете одружитися – треба поїхати заробити грошей на весілля». І до Вадима: «Чи не хочеш поїхати зі мною». На ту ж московію вони подалися. Й мама моя з ними – за кухаря. Тоді ж мобілок не було. Ходила Ярослав до сусідів, які мали стаціонарний телефон. І з приводу цього – кумедний й водночас теплий спомин:

– Одного разу Вадим подзвонив і повів так мову: «Знаєш, я тут із твоім батьком поговорив

Вадим Гунько, який служив у 14-й ОМБр, пройшов багато гарячих точок.

Багатодітний батько з доньками та сином – стати на їх захист він вважав своїм святим обов'язком.

подій майже чотирирічної давності. – Пораюся на кухні – чай, каву заварюю. Але не чую, щоб син вставав. Знову – до нього. Я не дивилася на повідомлення в своєму телефоні – Артем першим мені показав на мобільці есемеску від директора школи, з якої стало ясно, що почалася дитина. Цей ранок, певно, не забудеться ніколи. Я зразу – в сльози. Серце ніби відчувало, що в нашу сім'ю ця війна принесе непоправне горе.

Ярослава відразу подзвонила Вадимові й зрозуміла, що на цей раз втримати чоловіка, як у 2014-му, не вдасться:

– Він сказав, що буде їхати додому. Почувши це, я – майже в істеричі – криком кричала, щоб не здавав цього робити. І тоді почула ось такі його слова: «Я не залишусь тут. Я не зможу сидіти в Польщі, коли в Україні війна, –

17 жовтня 1999 року було таїнство вінчання подружжя Ярослави та Вадима Гуньків.

купили собі будинок. До речі, велика війна застала Вадима за кордоном – був на заробітках у Польщі.

– Вранці я прокинулася – йду будити сина до школи, – Ярослава вертається спогадом до

лом», жити – за двох. Здається, що нового можна почути. Але це не так. У кожної з жінок – своя історія їхньої любові, спільного сімейного шляху і непоправної втрати...

Позивний Вадима Гунька на війні – «Шрам», який дістався йому через те, що мав численні травми на «гражданці» й операції, пов'язані з ними, а, отже, – й багато шрамів на тілі (до речі, праву руку, за словами дружини, чоловік міг підняти не вище рівня плеча, тож вона думала, що й на службу його не візьмуть). Майже рік він воював.

– 23 лютого 2023 року, – пригадує Ярослава, – Вадим мав короткотермінову відпустку – це десять днів з дорогою. Потрапив на гарний ювілей старшої доньки – Вікторії було двадцять. Він приїжджав і в листопаді 2022-го. Але ця зустріч була особлива. Раніше чоловік відвідував більше рідню, друзів. А от цього разу сказав, що хоче побути з сім'єю. Ніби відчував, що останній раз – з нами. 1-го березня вертався в частину. Дуже важким було прощання. Я поїхала з ним у Ковель. Коли Вадим сів в автобус, то мені хотілося побігти перед ним і зупинити, щоб не забирав його від нас. А потім було 10 березня. Чоловік подзвонив і якось дуже спокійно сказав: «Збираємося на позиції. Коли знову зателефону – не знаю. Бережи себе і дітей...». А 15-го березня був дзвінок від дружини Вадимового побратима. Хоч їм і не можна розголошувати першими про втрати, він все ж сказав їй, те, що знав. А вже вона, в свою чергу, мене набрала. Мовляв, не можу не повідомити тобі про те, що сталося, «але ти не переживай – з Вадимом все добре, він поранений, та не тяжко».

Це сталося в бою за звільнення села Синьківка Куп'янського району на Харківщині. Поранення, як зараз розповідає дружина воїна, здалося їй справді не тяжким, й вже будучи в госпіталі Харкова, надивившись, яких хлопців сюди доставляють, Ярослава була впевнена, що Вадим виживе, але... – У Харків перш поїхала сестра Вадима Оріса, яка волонтерить, – вона знайшла, з ким можна швидко відправитися в дорогу, – пригадує Ярослава. – Ми з донькою Вікторією слідом вирушили по-тягом, знаючи вже від Оріси, в якому госпіталі Вадим. Сестра

«КОЛИ МЕНІ ХОТІЛОСЯ ПОПЛАКАТИ (ПОКРИЧАТИ!), ТО Я БІГЛА В ПОЛЕ»

Тепер Ярослава Гунько з молодшими дітьми живе неподалік Луцька – в Боратині. Старша дочка, Вікторія, яка вже має свою сім'ю, мешкає в Ковелі, нині вона чекає дитину (ї то могла б бути ще одна зворушлива історія про те, як двоє молодих людей познайомилися в інтернеті, як дівчина поїхала на побачення до свого майбутнього чоловіка Влада, котрий воював, як вони одружилися і у вдвох пережили (переживають) непростий час лікування Влада після поранення, й щасливі від того, що Бог дарував йому життя). Син Артем вчиться в Луцьку на кухаря-кондитера, наймолодша Олександра – учениця шостої класу.

– Мене ближче до Луцька й потягнуло, щоб бути біля сина, – каже Ярослава. – Йому зараз – лише шістнадцять років, але він вже – моя опора. Всі діти після загибелі батька якось аж подорослішали – підтримують мене, не дають плакати. Та й я сама, з самого початку, як не стало Вадима, старалася, щоб вони не бачили моїх сліз, – розуміла, що їм і так нелегко. Коли накочувалася хвиля болю, то ходила, відчуваючи, що при них розрезує. Говорила найменшій Санічці, як я називаю Олександру: «Почекай – мамі погано...» – і бігла в поле, щоб поплакати (покричатися).

Скоро три роки, як Ярослава втратила чоловіка. Біль ніколи не мине. Але її, як і жінок із такою ж долею, тримає думка, що треба жити, бо є для кого – дітей, яких так любив їхній тато, треба піднімати. ■

Ростить здорові!

Родина волинських малят-трійнят молиться за повернення з війни їхнього зниклого безвісти дідуса

На справжню бойову техніку малеча дивилася, наче на великі іграшки.

Цим днями Поліський край тішився воїстину радісним звістці: працівники Волинського перинатального центру обласного територіального медичного об'єднання материнства і дитинства проводили додому народжену 24 жовтня трійню: синочка та донечок 25-річних ковельчан Вадима та Тетяни Васковець

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

Сайт газети «Волинь» із вітаннями молодим батькам переповів цю новину й під неї мені пригадалося, що листопадними днями своїх діток вітали уже з третіми іменинами волинцян Ольга та Павло Лисі. Їхні синочки Артем, Марк та Тимофій народилися першого року невинсової війни у цьому ж закладі. Вони теж відразу стали улюбленцями наших читачів, як і всіа малеча, про яку розповідаємо з серцею любов'ю та надією: вони житимуть у мирній незалежній Україні та збудують її країною своїх мрій...

...Тим часом у житті подружжя Лисих сталося багато радісних та невимовно болючих подій. Зустрічаючи дні під усмішками своїх козачат, ненька Оля, наче горлиця, накриває обіймами всіх трьох синочків, коли над містом надривається сирена. І бачиться найщасливішою, розказуючи, що всі троє дуже стійкі перед дитячими хворобами. Дивлячись на

А на підводі в селі хлопцям зовсім не страшно!

А щоб цьогорічний день народження запам'ятався особливим, мама Ольга і тато Павло зводили синочків у Волинський регіональний музей українського війська та військової техніки. В ньому дитячому здивуванню не було меж. Батьки зауважили, що справжні літаки, танки та іншу бойову техніку Артем, Марк та Тимофій поки що роздивляються, наче великі іграшки, та міне ще рік-два – й дорослі неодмінно розказуватимуть малим українцям, хто для нашої країни ворог, а хто – друг.

До слова, багатодітна сім'я Лисих так і живе в орендованому помешканні, вирішивши марно не оббивати пороги чиновницьких кабінетів. У них, мабуть, посадовцям не так тісно, як багатодітній сім'ї в її житлі, проте фраза «вас таких багато» котрогося із «тих, що на Київському майдані», сказана подружжю ще

«Дивлячись на цих круглолицих красунчиків, важко й повірити, що народилися вони семимісячними, та важили лише 1240, 1370 та 1120 грамів.»

тем любити малювати й для цього заняття йому мало паперу, тож картинками стають стіни, меблі, килими... Як всі троє почали ходити, чоловік мусив прикріпити на дверях квартири засувки, аби хлопцята були вкупі в якійсь одній кімнаті. По-іншому доглянути за всіма одночасно навіть в однокімнатній квартирі дуже важко, – усміхається Ольга Вікторівна, пригортаючи непосид.

три роки тому мовилася настільки байдуже, що бажання звертатися за допомогою видається йому безнадійним.

Тому, мабуть, дітки дуже люблять поїздки в село до бабусі, на простір! На чималому обійсті в Лобачівці, що в Берестечківській територіальній громаді, тримати в полі зору трьох пустунів, – робота не з легких. Артем, скажімо, літечком не відходив від загорожі з курчатами, Марк і Тимофій знаходили собі заняття в садку чи в городі, з цікавістю зазираючи вже й на сільську вулицю... Вони ж бо, хоч живуть у місті, де в тата є постійна робота, такі з хліборобського роду.

На жаль, війна торкнулася горем і родину Лисих-Лавренюків: цьогоріччя 19 лютого зник безвісти в Донецччині батько пані Ольги – Віктор Андрійович Лавренко. У травні минулого два роки, як чоловік отримав повістку й пішов відвоювати мир для нашої України. У листопаді 2024-го востаннє приїжджав додому на похорон своєї мамі. Як повернувся на фронт, то в кожному телефонному дзвінку просив нові фото своїх чудових внучат. І на початку лютого – теж, та бо Влада його остання розмова з рідними. Спершу перестав відповідати телефон воїна, потому з воєнної далечини поповізли чорні чутки про його зникнення, а восьмою березня родина вмилася сльозами, отримавши офіційне підтвердження про те, що її воїн Віктор Лавренко вважається безвісти зниклим.

Як і тисячі українських сімей, Лисі-Лавренюки чекатимуть дива: господар повернеться і, настане час, буде ще й щасливим прадошником. Дай Боже, щоб так було в їхній світлиці та оселях усіх сімей, які чекають повернення з пекла війни найдорожчих людей! І щоб наша «Волинь» розповіла про всі ці події й ще не одну щасливу трійню! ■

«Знаєш слова Свіа Діабелі: «ПРАЦЮВАТИ ПОТРІБНО НЕ 12 ГОДИН НА ДНІ, А ТОЛІКО»»

ЦІКАВА Читанка

Лєся Нікітук не вступила до театру через... Богдана Бенюка?

ІСТОРІЯ ЖИТТЯ Спробуйте у жартах популярної телеведучої розкрити... жартів. Скажімо, що вона справді могла... членити до з'ясування... «Орла» Рещує через новий твіт...»

Із працівників банку – у жандармері. Бо цього працівника 11 днів!

СВІТА СЕРГІЙ СЕРГІЙ Олександр і Анна Сергієвичі, які працюють у банку, а Анна ще й в жандармерії. Вони розповідають про своє життя і роботу.

Історії неймовірних людей, які надихають, – у новому нашому виданні –

«Цікава читанка»

ПЕРЕДПЛАТИТЕ! ВСЬОГО 18 ГРИВЕНЬ НА МІСЯЦЬ.

Передплатний індекс: 38036.

У Ковельському районі на під'їзді до міжнародного автомобільного пункту пропуску «Ягодин – Дорогуськ» запровадять відремонтований шлях для вантажовиків протяжністю майже 2 кілометри. Це перший за час повномасштабної війни об'єкт капітального ремонту в області, що відремонтували за програмою «Механізм Сполучення Європи» (CEF) Європейського Союзу, який профінансував 50% вартості.

■ Редакційний щоденник

Під час дружнього спілкування військові почувають себе добре.

Фото з архіву Центру «Повернення».

«Як я можу бути вдома, коли наші хлопці в окопах?»

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу позаштатний кореспондент газети «Волинь» Ніна КОСТРУБА

...ВОЛОНТЕРСЬКИМ РУХОМ, ЩО СТАВ НЕВІД'ЄМНОЮ ЧАСТИНОЮ ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ

5 грудня світова спільнота відзначила Міжнародний день волонтера. Волонтерська діяльність сьогодні надзвичайно важлива в Україні. Підтримка ЗСУ, наших захисників ще з 2014 року, періоду так званих «зелених чоловічків», стала невід'ємною складовою людей доброї волі і, в першу чергу, українців. Особливо це проявилось в час повномасштабного вторгнення російського агресора.

У соціальних мережах рясніють повідомлення про збір коштів військовим частинам для придбання необхідного у боротьбі з ворогом і їх вдячність за небайдужість. Мова йде не про великі донати, які надходять як із-за кордону, так і від українських організацій. Хоча нещодавно прочитала, що найбільші пожертви наприкінці жовтня цього року надійшли на рахунок благодійного фонду «Повернись живим» у сумі 11,5 мільярда гривень. Хто саме здійснив донат – не розкривають. Але всі транзакції були підписані як «Для підтримки оборони України, відповідно до грантової угоди».

Думаю, ніхто не заперечить, що справжніми героями тилу стали добровольці-волонтери, прості люди, пенсіонери і навіть діти. Саме вони долучають зібрані кошти до спільної Перемоги.

Не перестаємо захоплюватися силою духу херсонського волонтера, 78-річного Григорія Янченка, більш відомого як

«дядя Гриша», який у візку... Волонтерською діяльністю цей чоловік займається ще з 2014 року та регулярно збирає допомогу для українських військових. Він не втомлюється повторювати: «Я маю працювати, щоб вони вижили». Загалом, за словами волонтера, сума передана ним допомоги перевищує 11 мільйонів гривень. Григорій Янченко удостоєний відзнаки Президента України Володимира Зеленського «Золоте серце».

Таня Пінчук із Рівненщини допомагає військовим ще з початку повномасштабного вторгнення. Але цього року ця допомога набула особливого значення. Ця невгамовна волонтерка організувала навколо себе небаждужих своїх однодумців – жіночок із великим серцем та доброю душею. Своєю командою вони готують смачні домашні страви нашим військовим на фронт: борщі, супи, різноманітні каші, голубці, солодощі... Усю їжу волонтерки пакують у спеціальні реторт-пакети та обробляють в автоклавах, що гарантує якісне зберігання протягом певного періоду. «Як я можу сидіти вдома, коли хлопці в окопах? Те, що ми робимо щодня зі своєю командою, йде від серця і завжди має найбільшу силу. Разом – до Перемоги, бо разом – ми сила!», – говорить волонтерка. Ось така вона – Тетянка-Берестянка зі своєю патріотичною невтомною командою!

Не можу не згадати й свого земляка, вихідця із села Хорлуپی Підгайцівської громади, волонтера Андрія Хазанюка, який разом із побратимами долає тисячі кілометрів, везучи на фронт необхідне нашим захисникам. Ось його один із спогадів про чергову поїздку до наших захисників:

«47 годин поїздки на Схід заради тих, хто бореться за нас щодня. За цей час – 6 годин сну, 7 годин – зустрічі у 5-ти локаціях із бійцями і 34 години – за кермом. Відвезли замовлені запити військовим. Кожна хвилинка варта зусиль, бо ми везли не просто передачі, а частину дому, турботи й віри у перемогу. Щира подяка кожному, хто долучився до поїздки. Хлопці вдячні, а ми готуємося до наступного виїзду».

до наступного виїзду».

А щоб виїзд відбувся, потрібного немало зусиль, щоб зібрати замовлення військових на фронт. Тому звертаються волонтери до земляків-волинців, друзів, знайомих із проханням зібрати кошти, щоб закрити хоча би частину потреб наших захисників. І відчують неабияку підтримку, бо люди розуміють, що можливо саме їх донат наближає Перемогу.

...ЯК ПОВЕРНЕННЯ ДО НОРМАЛЬНОГО СТАНУ ДАЄ ЦЕНТР «ПОВЕРНЕННЯ»

У непростий для України час російсько-української війни багато її захисників під час бойових дій отримали поранення різних ступенів важкості. Як сказав знайомий військовий, який відчув гіркий смак війни, «ми своїх у біді не залишаємо». І скільки є випадків, коли хлопці, ризикуючи своїм життям, йдуть на допомогу побратимам. Вони їх виносять на власній спині, вивозять, евакуюють у санітарні частини, військові госпіталі, інші медичні заклади, де надається кваліфікована медична допомога.

«Мати наливає синові, ніби робить велике добро. А потім солдат зривається, бо він – після контузії. Тут не той метод, щоб лікувати алкоголем.»

Але для повного відновлення, можливостей повноцінно працювати й жити, важливе значення має реабілітація військових. Не лише психологічна, але й фізична. Адже наслідки поранень, тривала прикутість до ліжка, малорухливість негативно позначаються на здоров'ї. Ось тут на допомогу приходять реабілітація, яка потребує тривалого часу.

Останнім часом у соціальних мережах ширяться новини про відкриття в Україні ряду центрів ментального здоров'я. Станом на листопад 2025 року, завдяки проєкту «Повернення» від Фонду меценатів Олени та Віктора Пінчуків, створено щонайменше 7 таких центрів. Всеукраїнська мережа центрів ментального здоров'я для військових «Повернення» спрямована на підтримку здо-

Ольга Остапчук: «У центрі уваги – військовослужбовець».

ров'я наших захисників. Загалом, за повідомленнями, Фонд планує до кінці 2025 року відкрити до 25 таких центрів.

Зовсім нещодавно, у листопаді, такий Центр ментального здоров'я «Повернення» був відкритий у Луцьку на базі Волинської обласної психіатричної лікарні. За рахунком він – сьомий в Україні. Завідувачка центру, майор медичної служби Ольга Остапчук, яка має трирічний бойовий досвід у складі 100-ої окремої механізованої бригади, зазначила:

– Центр заснований для військовослужбовців, ветеранів повномасштабної війни, які вже не проходять службу, для сімей військових, також безвісти зниклих та загиблих. Це – основа. Також двері реабілітаційного центру відкриті і для цивільних людей, які потерпають через війну. Адже, коли людина не була в армії, не означає, що це її не тривожить, бо вся країна перебуває в стані війни.

Для кожного військового, хто приходить до нашого центру, ми розробляємо індивідуальний план відновлення. У когось більше роботи з тривогою, у когось – із травматичними спогадами чи адаптацією до мирного життя. Важливо, щоб людина відчувала: вона не проходить цей шлях сама,

відчула особисто, перебуваючи на фронті.

За її словами, на цей час за допомогою звернулося понад 300 людей, серед яких – 50 жінок. Термін реабілітації підбирається індивідуально і він не має певного стандартного режиму. Будь-яка терапія триває не менше години, групова – від години до півтори. Команда центру – це лікарі-психологи, психотерапевти, клінічні психологи, терапевт мовленнєвої соціальної праці. Побачила й кабінет, де проходять майстер-класи, – затишний, світлий. Хлопцям тут цікаво себе проявити навіть у тих видах мистецтва, про які колись і не здогадувалися. На сьогодні у процесі удосконалення види адаптивного спорту. Зокрема, стрільба із лука та скандинавська хода.

– Чи відчутний результат? – запитує.

– Якщо людей бачиш у кращому стані і вони повертаються для подальшого спілкування, значить працюємо не даремно. У центрі уваги – військовослужбовець. Коли я бачу, що на певному етапі реабілітація не дає бажаного результату, розумію, що недостатньо обладнання і я його буду шукати будь-якою ціною. Якщо не можна знайти бюджетно, ми, військові, стараємося придбати за власні кошти. Бо гроші нічого не вартують.

...СЛОВАМИ МЕДИКИНИ: «ВІЙСЬКОВІ ВІЙНУ ТРИМАЮТЬ ТАМ, НА ФРОНТІ, А ТУТ ВІЙНУ ПРОГРАЄ СУСПІЛЬСТВО...».

Що не слово Ольги Ростиславни, то душевна біль за побратимів:

– Військовий має бути адекватний. Його потрібно зацікавити, а пристосувати треба цивільних, які з певних причин не компенсувалися у суспільстві як нормальні люди. Хоча збагатилися і чекають визнання, а його у період війни як такого немає. Відтак є злоба, яку вони переносять на військових будь-якими словесними «шпильками».

У нас суспільство жило за старими радянськими стандартами, навіть можна сказати в основі яких були рашистські фільми. А там, хто винний – військовий, який прийде, нап'ється, буянить... Хоча вони у більшості напиваються з вини оточуючих, суспільства. Не виняток і Волинська область. Прийшов захисник у відпустку і вже увечері зійшлися рідні, куми, знайомі... І що? Давай вип'ємо, а чого не хочеш? Що, хворий? І напиваються навіть найрідніші люди, думають, що так заспокоюють. Хоча на війні вони не вживають.

Не треба далеко ходити: мати наливає синові, ніби робить велике добро. А потім солдат зривається, бо він – після контузії. Тут не той метод, щоб лікувати алкоголем. Тут люди війни не знають і їм цікаво, що розкаже військовий. А коли той мовчить і знову докори, мовляв, треба ще випити і тоді розкажеш. Так лікує суспільство. Але я точно знаю, що ми там пережили і хлопці нічого цього не розкажуть. Військові війну тримають там, на фронті, а коли приїхали сюди, то побачили, що війну програє суспільство. ■

РЕКЛАМА

АДВОКАТ

консультація БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідчення ЗП 002973 від 21.06.2022р.

На минулому тижні в одному з домогосподарств села Кам'януха Камінь-Каширського району виявили сказ у великої рогатої худоби. Заражена корова наступного дня померла... А вже 8 грудня під час засідання протиепізоотичної комісії встановили карантинні обмеження у селі Мельники-Мостище Камінь-Каширської громади, де зафіксовано сказ у бродячого кота. Протягом двох місяців тут будуть діяти відповідні посилені заходи.

Верховна Рада внесла зміни до закону і вилучила російську з переліку мов, що підлягають захисту в Україні за Європейською хартією. Відтепер положення Хартії регіональних або міноритарних мов в Україні не розповсюджуватиметься на російську.

Автопарк «Укрпошти» виставлено на аукціон: нових власників шукають для 716 легкових та вантажних автомобілів, випущених із 1979 по 2001 рік. Продажі відбуватимуться не окремо, а за принципом «один регіон – один лот», тобто, переможці торгів викуплятимуть усі авто в тій чи іншій області України.

Невідомі особи, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, проникли до приміщення будинку культури села Гряди Нововолинської територіальної громади, розгромили його і обстріляли вікна. За попередніми підрахунками, внаслідок хуліганських дій територіальній громаді міста Нововолинська завдано збитків на орієнтовну суму 100 140 гривень.

■ Герої не вмирають!

На Стелі пам'яті в Любешові – вже 124 портрети захисників

Цими днями ще десять імен увічнено на цьому місці скорботи й шани

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Вони – з різних сіл громади, різних бригад, за кожним ім'ям – своя історія. Але всіх воїнів на цих світлинах об'єднує одне: вони віддали життя за Україну.

Дмитро Бондаренко, солдат 47-ї ОМБр «Магура», уродженець Любешова – загинув 27.10.2024 на Курщині рф;

Володимир Губарик, майстер-сержант 6-го прикордонного Волинського загону, житель Любешова – загинув 16.07.2025 на Харківщині;

Сергій Хомич, солдат 116-ї ОМБр, житель Любешова – помер 02.08.2025, втративши здоров'я внаслідок служби;

Олександр Солов'янич, підполковник, боєць батальйону поліції особливого призначення, уродженець Любешова – загинув 22.08.2025 на Донеччині;

Анатолій Довжик, солдат батальйону «Шквал», житель Деревка – помер 30.08.2025 у розташуванні підрозділу;

Іван Качула, капітан 100-ї ОМБр, житель Ветел – загинув 29.09.2025 на Донеччині;

Станіслав Баран, солдат

Їх життя обірвалося надто рано – вічна пам'ять Героям!

« Всіх воїнів на цих світлинах об'єднує одне: вони віддали життя за Україну. »

1-го штурмового батальйону, житель Судча – загинув 05.10.2025 на Дніпропетровщині;

Руслан Русилю, солдат 5-ї окремої штурмової Київської бригади, житель Люб'язя – загинув 15.10.2025 на Запоріжжі;

Іван Андрусик, сержант 14-ї ОМБр ім. Романа Велико-

го, житель Любешова – помер 18.10.2025 внаслідок ДТП;

Василь Петрик, штаб-сержант 31-ї ОМБр ім. Ступницького, житель Березич – загинув 19.10.2025 на

Дніпропетровщині.

На світлинах – чийсь сини, чоловіки, батьки, друзі, життя яких обірвалися надто рано. Пам'ять про захисників-Героїв – вічна. ■

■ Усе для фронту, все – для Перемоги!

Вони щодня допомагають нашим захисникам

У Міжнародний день волонтера Камінь-Каширська громада відзначила людей, чия щоденна праця, доброта й небайдужість стали важливою опорою для воїнів на передовій

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Перед засіданням сесії міської ради її очільник Віктор Пась та начальниця районної військової адміністрації Ольга Вашук в урочистій обстановці вручили волонтерам грамоти.

Цього року особливі слова вдячності прозвучали на адресу команди «НАМЕТУ НЕЗЛАМНИХ» – людей, які, попри труднощі, життєві обставини та втому, продовжують пекти та реалізовувати домашні смаколики, щоб зібрати кошти для наших військових. Вони приходять на ярмарки у будь-яку погоду, витрачають свій час і сили, але ніколи не втрачають віри у правильність свого шляху. Грамотами відзначили, зо-

Окрема увага – волонтерам зі старостинських округів Любешівської громади, які своєю невтомною працею щодня допомагають захисникам України.

крема, Олену Яковяк, Валентину та Іллю Солов'їв, Тетяну Сацик, Тетяну Сільчук, Валентину Букало, Інну Лук'яничук,

Людмилу Совальську. За невтомну й системну волонтерську роботу подяку вручили також Ользі Корольчук.

■ Самородки з народу

Вишиває хустки і сорочки нащадкам на радість, ворогам – на зло

Любов Гаврилук із Погулянки Камінь-Каширського району пів віку присвятила бібліотечній справі, а на заслуженому відпочинку взялася відроджувати мистецтво вишивання гладдю

Олена ВОЛИНЕЦЬ

І хустки і сорочки – любов'ю гаптована молитва для нащадків, а є ж ще у сімейних скарбницях хрестиком мережані вбрання, килими й портрети будівничих

української культури.

– Що то війна така несправедлива, що то так нас не люблять ті московити, мені хотілося продовжити роботу наших мам і бабусь. Ім було ніколи, за роботою вони не мали часу, але тка-

ли, пряли, вишивали. А я що? Нехай буде на згадку! – каже 75-річна Любов Панасівна. – Мені кортить вишивати, бо хочеться, щоб наші традиції не пропали на зло загарбникам...

Так, років зо 6 тому пані Любов, натхненна маминою 80-річною хусткою, купила муліне й почала працювати над своїм першим автентичним головним убором. Вишила чорним і червоним калину. Звісно ж, причепила кетяги. Потім ще одну кольо-

рову хустину наготувала, а тоді вже їй «вельми схотілося вишити колоски з волошкою», позаяк мала таку сорочку, то вирішила доповнити її хусткою. Минулорічної зими вишила 9 хусток – для усіх своїх. І зараз не сидить: за листопад – дві сорочки, задумала уже й третю. На них – то маки з колосками і волошками, то братики... Так анонсувала Камінь-Каширська газета «Полісся» на фейсбук-сторінці свою публікацію. ■

■ Пульс тижня

Високу нагороду вручили дружині захисника-Героя

Відповідно до Указу Президента України від 30 вересня 2025 року, орденем «За мужність» III ступеня (посмертно) нагороджений житель села Залізниця, що на Любешівщині, Валерій БАС

Богдана КАТЕРИНЧУК

Молодший сержант Валерій Бас, 1970 року народження, уродженець села Карпилівка Камінь-Каширського району, був мобілізований до лав Збройних Сил України в 2024 році. Він героїчно загинув 19 липня 2025-го під час виконання бойового завдання у Великоолександрівці Дніпропетровської області.

Другий відділ Камінь-Каширського РТЦК та СП повідомляє, що цими днями нагороду одержала дружина захисника-Героя Марія Бас. ■

Гранату возив у машині на випадок нападу Лукашенка?

Днями в селищі Любешів поліцейські зупинили автомобіль Jeep під керуванням 51-річного місцевого мешканця

Богдана КАТЕРИНЧУК

Під час спілкування та огляду транспортного засобу правоохоронці виявили в салоні авто предмет, схожий на бойову ручну гранату «Ф-1». На місце події прибули слідчо-оперативна група та вибухотехніки. Боеприпас вилучили та скерували на експертизу. За фактом незаконного поводження зі зброєю та боеприпасами розпочато кримінальне провадження за ст. 263 Кримінального кодексу України.

Правоохоронці нагадують, що незаконне зберігання, придбання, передача чи перевезення зброї, боеприпасів або вибухових пристроїв карається позбавленням волі на строк від 3 до 7 років. А ось особи, котрі добровільно здали до поліції зброю та боеприпаси, якщо вони не були використані для вчинення злочину, звільняються від кримінальної відповідальності. ■

Нарубали сосон більш як на чверть мільйона

Під час проведення заходів з виявлення та запобігання адміністративних правопорушень у сфері державного нагляду (контролю) за дотриманням природоохоронного законодавства, спеціалісти Державної екологічної інспекції у Волинській області виявили незаконну порубку 18 дерев породи «сосна» на території лісовкритих земель Любешівської селищної ради (лісові ділянки колишнього ДП «Любешівagroліс») поблизу селища

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На місце події прибула слідчо-оперативна група. Під час огляду території із спеціалістами ГУНП у Волинській області виявлено 18 сироростучих пнів породи «сосна». Сума збитків, завданих навколишньому природному середовищу внаслідок незаконної порубки 18 сироростучих дерев, – 254 582,97 гривні. Матеріали передано до правоохоронних органів для встановлення осіб, які вчинили вищезазначене правопорушення, та притягнення їх до відповідальності. За даним фактом триває досудове розслідування. ■

Любов Панасівна із правнучкою Алісюю

■ Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або Хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у газеті «Волинь» №№ 39 – 48 за 2025 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотиком)

СЕРІЯ №11: «ІСТОРІЯ, ЯКА ВСЕ ПОЯСНЮЄ»

НІМА СЦЕНА НА КУХНІ ПАЛАЖКИ

У цей момент зі світлиці вийшов Левко з двома сумками – чистенький, виголений, убраний вже по-міському.

У хаті настала така тиша, що якби мухи літали у листопаді – було б чути їхні крила.

З рук Палажки випала газета «Волинь».

А тишу пробило одне-єдине запитання:

– Левку... то ви вже їдете?..

Це запитала Параска, яка відчувала небезпеку, що знову доведеться стежити за Омеляном, щоб він не бігав до самотньої сусідки Палажки.

А у Палажки в ту саму мить перед очима спалахнув голос... Пилипа – її чоловіка, який в останню хвилину свого життя шепотів те, що пам'ятала до звуку, до подиху: «Я цю дискотеку з 1987-го року ніколи не забуду... Тоді я взяв тебе за руку – і відчув крила... І з тими крилами я жив усе життя, моя любов...».

Палажка стиснула фартух – і пам'ять розгорнулася перед нею, як стара хустинка, що зберігає запах молодості.

...1987 РІК. СІЛЬСЬКИЙ КЛУБ. «ВІРЯДЖАНКА» ПИЛИПА

Магнітофон «Весна» сипав хрипами й тріском, але молодь танцювала, мовби то «Мадонна» наживо приїхала у Велику Грушу.

Палажка – все з Омеляном. Ще не засватані, але вже «на мазі».

– До Спасу буде весілля! – перешіптувалися жіночки на «вір'яджанці».

І тут у коло зайшов Пилип. У костюмі, який йому шив родич із Горохова, з поглядом хлопця, що вже зробив крок у доросле життя, хоча ще вчора бігав за м'ячем на стадіоні. Очі – сумні й дорослі, бо завтра – в армію. У руках – хустинка.

Несподівано у середину кола

«Пилипку, пишу. Може, щось і складеться...» – згадала Палажка свій перший лист до чоловіка в армію.

він запросив... Палажку. Вона не могла відмовити – традиція, повага до завтрашнього воїна.

Поцілунок – короткий, символічний.

Далі Палажка простягнула хустинку Омелянові. Але той уже палав як окріп.

– Ти вже поцілувалася... з мо-локосом! – вигукнув він. І вибіг з клубу так, що протягом загасив свічку на сцені.

Палажка застигла.

Параска поруч мовчала. Мовчала – але в очах її світилася тиха, прихована радість: вона знала, що щойно втратила Палажка – тепер її шанс.

Через годину Омелян повернувся, хмільний і рішучий. У руках – букет жоржин і чорнобривців, які тільки-но видер з клумби біля клубу.

На грудях – розстебнута сорочка. У голосі – хрип і натхнення. Став посеред залу і заспівав:

– «Я буду долго гнать велосипед...».

Це було не виконання – це було рішення. І він простягнув букет... Парасці.

Параска взяла. Усміхнулася. І вперше в житті почувалась переможницею.

Палажка затулила обличчя руками.

А поруч тихо сів Пилип – ще неспілий, ще хлопчисько, але з очима, в яких було більше тепла, ніж у всіх лампочках клубу разом узятих.

– Паласю, – прошепотів він, – а ти мені будеш в армію листи писати?..

Вона не відповіла. Горло стиснулося.

А серце – розійшлося на тріщини.

АРМІЯ. ПЕРШІ ЛИСТИ. НЕСКАЗАНИ СЛОВА

...Першим написав Пилип. Черк – нерівний, але чесний.

«Паласю, пишу з казарми. Учора вчили, як стелити ліжко. Сказали, має бути як під лінійку. А в мене вийшло як вареники без начинки – красиво, але без толку. Напиши хоч слово».

Палажка мовчала.

До того дня, поки не дізна-лася: Омелян засватав Параску.

Її ніби в груди кинули відро холодної води. Вона пішла на весілля – горда, мов княжна, але з серцем, що вдарило, як молоток по цеглі.

Омелян на весіллі нахилився, захмівшись:

– Я хоч зараз із тобою втік би світ за очі...

Але Параска вже кричала: – Омеляне! Ти де?!

Палажка втекла з їхнього ве-сілля – бігла так, що пісок з-під ніг летів.

А вночі написала Пилипові перший справжній лист.

«Пилипку, пишу. Може, щось і складеться...»

Так почалася їхня історія.

ПОВЕРНЕННЯ ПИЛИПА. ВЕСІЛЛЯ. РЕВНОЩІ

Коли Пилип повернувся, не вагався ні хвилини:

– Палажко, ходи заміж. Бо без тебе мені – як колесу без велоси-педа: стою, а їхати не можу.

Її весілля з Пилипом було тихе, але тепле.

І Омелян на ньому дивився так ревниво на сусідку-наречену, що Параска, яка була вже вагітна, тоді вперше сказала:

– Омеляне, налий і мені з пляшки трішки. Бо з тебе нині толку – як з козла молока. А в мене теж – нерви.

Потім в Омеляна і Параски на-родилася доня. Через рік у сусідів – син.

І Пилип сказав Палажці:

– Хай Параска буде хресною. Бо вона нам – найближча.

Ця пропозиція, здавалось, погасила велику ворожнечу між сусідами.

ЖИТТЯ. ДІТИ. СВАРКИ – ЧЕРЕЗ МЕЖУ

А потім життя побігло, як ко-лесо з горба. У тих і в тих – по двоє дітей.

Разом росли, разом билися, разом мирилися.

Сусідки сварилися теж регу-лярно:

– А чого твій за моєю штахе-тою лазив?!

– Бо твоя курка до нас ходить!

– Чого твій Омелян дивиться на мій буряк?!

– Бо в тебе буряк, як і ти, – ве-ликий і пихатий!

Але сварки були дрібними.

Поруч жили – то й миритись доводилося швидко, хоч округи за ці роки навчилася розрізняти голоси Параски і Палажки. Ось і діти їхні виросли і вибиралися з Великої Груші – спочатку вчитися, потім – жити...

МАЙДАН. АТО. ВИПРОБУВАННЯ. ПИЛИП

...Як почався Майдан – вони плакали разом.

А коли за тим путін напав на Донбас – Пилип зібрався.

– Хто, як не я? – сказав.

І пішов добровольцем в АТО.

Писав коротко, але часто. Вранці і ввечері як ритуал зі-

« – Хай Параска буде хресною. Бо вона нам – найближча. »

дзвонювалися. Бо ж тепер у них мобільні – паперових листів не треба. Завжди казав, що любить, що тримається...

Після однієї операції його стан різко погіршився. Це ро-сіяни використали заборонену хімічну зброю. Його тоді ледве відкачали.

Але через деякий час неспо-дівано пішла ротом кров. Вияви-лося, що це... онко.

Пилип танув, як віск.

І коли настав його останній день, покликав Палажку. Він тихо взяв її за руку – так само, як у 1987-му. І прошепотів:

«Я ту дискотеку ніколи не забуду... Тоді я вперше взяв тебе за руку – і відчув крила... З тими кри-лами я й жив усе життя... Люблю тебе...».

Ці слова досі жили в її серці.

І саме вони прозвучали в го-лові, коли Левко стояв із сумками біля порогу.

...З рук Палажки знову випала газета «Волинь».

А тишу розбило те саме, як на початку:

– Левку... то ви вже їдете?..

Параска, яка запитала в гостя, примружилася, Омелян аж присів на примостах, а Мурчик-Копіло-тик зробив десь у куточку свій черговий запис:

«Ситуація загострюється: борщ – із варенням, тисяча від «Волині» – з інтригою, ревності – по максимуму, Левко – з ва-лізкою, життя і любов у Великій Груші кипить».

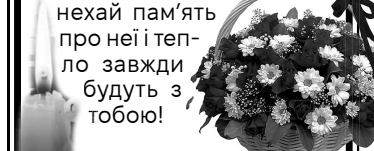
Далі буде... ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Редакція газети «Во-линь» висловлює щире співчуття колишньому оператору комп'ютерної верстки Оресту Савчуку з приводу непоправної втра-ти: смерті матері –

Клавдії Анатоліївни САВЧУК, серце якої зупинилося у віці 70 років у Ковелі.

Уся наша редакція співпереживає твоєму горю. Адже втрачати близь-ких дуже важко, а втрата мами – це втрата частини себе... Її тобі буде завжди бракувати, але нехай пам'ять про неї і теп-ло завжди будуть з тобою!

■ Шок!

Підозрюючи знайомого у крадіжці... вірубав йому пальці

Дикий випадок стався на Рівненщині

Катерина ЗАГАЙКО

Днями у 24-річно-го жителя села Голубне Берез-нівської міської грома-ди гостював 22-річний односельчанин. Між чо-ловіками виник словес-ний конфлікт: власник оселі звинуватив гостя у нібито крадіжці гро-шей декількома днями раніше. Після погроз віддати «викрадене»,

старший, узявши ніж і молоток, ампутував два пальці руки молодшо-му.

Потерпілий само-стійно звернувся за допомогою до медиків та правоохоронців.

Під час санкціо-нованого обшуку за місцем проживання фігуранта, поліцейські виявили та вилучили закривавлений ніж, мо-лоток та корпус грати «Ф-1» із запалом до неї.

Слідчий відкрив кримінальні прова-дження за ч. 1 ст. 122

(умисне середньої тяжкості тілесне ушко-дження) та ч. 1 ст. 263 (незаконне поводжен-ня зі зброєю, бойовими припасами або вибухо-вими речовинами) КК України.

Крім того, поліцей-ські розпочали досу-дове розслідування за фактом крадіжки рані-ше судимим 22-річним жителем села Голубне грошей у 24-річного од-носельчанина за ч. 4 ст. 185 КК України, в рамках якого встановлюють усі обставини. ■

ПП БУРМАКА Н.П.
6, 13, 20 грудня.
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ
лікування -анонімне
www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36;
м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ПИЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИРОБНИКА!
ВИГІДНА ЦІНА!
Будматеріали: Дошки (обрізнi, необрізнi), балки, крокви, рейки монтажні.
Столярні: Сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.).
Додатково: Дрова (відходи виробництва).
БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ (вар-тість розраховується індивідуально).
Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505

■ Футбол

«Потрібно опуститися на землю і спочатку обіграти Швецію»

Відомий український тренер з Луцька Віталій Кварцяний оцінив шанси збірної України проти потенційних суперників на Чемпіонаті світу-2026: Нідерландів, Тунісу та Японії

Сергій ДЕМ'ЯНЧУК

Віталію Володимировичу, влітку 2026 року збірна України на чемпіонаті світу може зіграти з Нідерландами, Японією і Тунісом. Яким буде ваше резюме? – запитав фахівця кореспондент Sport.ua.

– У вашому питанні головне слово – може (усміхається). А що стосується наших потенційних суперників, то, думаю, вони досить серйозні. Втім, у збірної України є позитивний досвід у матчах з командою Тунісу, яку ми перемогли на чемпіонаті світу в 2006 році (4:0. – Ред.).

Хоча там зараз футбол став веселишим. Досить сказати, що вони – учасники двох останніх чемпіонатів світу. І, незважаючи на те, що в них відбулася зміна поколінь, тунісійці серйозно розвиваються. Але добре, що з африканських збірних нам не потрапило Марокко. З Тунісом можна грати.

Що стосується Японії, то і їх можна обігрувати, хоча в них багато футболістів виступає в англійських, німецьких і французьких клубах. Але в той же час і у нас є, чим похвалитися в цьому плані. Втім, найголовніший опонент, це, природно, збірна Нідерландів...

Я не хотів би бачити в суперниках збірної України Аргентину, Англію чи Іспанію. Можна згадати і французів. Якщо у них всі найкращі футболісти будуть в обіймі, то обіграти їх практично не реально.

– Тобто, потенційне жеребкування для нас вийшло...

– Нормальним. Але по-

«Вся концентрація поки що має бути на березневих матчах», – радить Віталій Кварцяний Сергію Реброву.

трібно опуститися на землю і спочатку зробити все, щоб пройти плей-офф раунд. Швеція ще не показала всієї своєї потужності. Навесні ця збірна може бути на порядок якіснішою, ніж це було у відбірному турнірі. Вважаю, що скандинави сильніші за Японію чи Туніс. Тому вся концентрація поки що має бути на березневих матчах.

«Добре, що з африканських збірних нам не потрапило Марокко. З Тунісом можна грати.»

– Можливо, навесні до складу шведів попросять повернутися 44-літнього Златана Ібрагімовича, який завершив кар'єру в 2023 році?

– А чому – ні? Якщо брати стратегічно і враховувати його фізичні дані, то він і зараз міг би виходити хвилин на п'ять у кожному матчі давати економічний ефект, тобто приносити результат (сміється).

Нагадаємо, що збірна України в півфіналі плей-офф раунду відбору ЧС-2026 26

березня 2026 року зустріне з командою Швеції. У разі перемоги у вирішальному матчі за право потрапити на Мундіаль підопічним Сергія Реброва 31 березня необ-

хідно виграти в переможця пари Польща – Албанія.

Чемпіонат світу 2026 пройде з 11 червня по 19 липня 2026 року в Канаді, Мексиці та США. ■

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Українська Прем'єр-Ліга. Результати 15-го туру: «Зоря» – «Карпати» – 1:0, «ЛНЗ Черкаси» – «Оболонь» – 3:0, «Колос» – «Шахтар» – 0:0, «Кудрівка» – «Динамо» – 1:2, «Кривбас» – «Олександрія» – 3:0, «Рух» – «Полісся» – 1:0, «Полтава» – «Епіцентр» – 0:3, «Металіст 1925» – «Верес» – перерваний на 20-й хвилині через відсутність освітлення у Житомирі.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026 ПІСЛЯ 15 ТУРІВ:

№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	15	10	2	3	18:8	32
2.	«Шахтар» (Донецьк)	15	9	5	1	37:12	32
3.	«Полісся» (Житомир)	15	8	3	4	23:9	27
4.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	15	7	4	4	27:23	25
5.	«Колос» (Ковалівка)	15	6	6	3	16:12	24
6.	«Динамо» (Київ)	15	6	5	4	32:21	23
7.	«Зоря» (Луганськ)	15	6	5	4	19:16	23
8.	«Металіст» (Харків)	14	5	6	3	15:11	21
9.	«Карпати» (Львів)	15	4	7	4	18:18	19
10.	«Верес» (Рівне)	14	4	6	4	13:14	18
11.	«Оболонь» (Київ)	15	4	5	6	11:24	17
12.	«Рух Львів» (Львів)	15	5	1	9	13:22	16
13.	«Кудрівка» (Кудрівка)	15	4	2	9	18:29	14
14.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	15	4	2	9	18:22	14
15.	«Олександрія» (Олександрія)	15	2	4	9	13:27	10
16.	«Полтава» (Полтава)	15	2	3	10	13:36	9

У гонці бомбардирів із 7 забитими голами лідирують три форварди: Юрій Климчук («Колос»), Пилип Будківський («Зоря») і Проспер Оба («ЛНЗ Черкаси», 1 гол із пенальті).

■ Увага, конкурс!

Відгадайте, що сьогодні заховали журналісти?

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз.

Поки ми підбиваємо підсумки наших попередніх конкурсів, то нині буде завдання лише на один тур: хто перший надішле відповідь, той і стане переможцем.

А прізвища всіх наших переможців ви зможете знайти на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза, куди можна одразу перейти за цим QR-кодом:

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-2-2025

Друзі, а сьогодні ми заховали предмет, який герой кримінального серіалу про Майамі викав у негативного персонажа і підкинув на видне місце, аби здати його поліції. Він є у вас удома. Складається, як правило, з трьох частин.

Сьогодні, дивлячись на нього, ви маєте подякувати свині, борсуків, коневі... китайцям. Адже Колумб уже давно відкрив Америку, а європейці ще й досі його не мали, поки не приїхали до них продавці чаю і всіляких інших дрібничок.

Що ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 19 грудня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **066 133 86 88**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Міндічгейт» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог!

І не забудьте передплатити «Цікаву газету на вихідні»!!! ■

24-річний Михайло Мудрик, який виступає за лондонський «Челсі» і через проблеми з допінгом уже понад рік не грає, натякнув на можливе скасування дискваліфікації. «Інші будують плани на майбутнє зі своїм партнером опівночі. Я о 2-й ночі планую своє велике повернення», – інтригуюче написав він російською мовою (якою ж іще!) на сторінці в Instagram.

■ 3 роси і води!

В автора пісні «Волиняночка» – уже 94 роки натхнення!

Творчість Олександра Пилиповича Каліщука – це справжня «візитівка» Нововолинська

Любомира НАТИНКА

Вчора, 9 грудня, Нововолинська громада та міський голова Борис Карпус привітали з 94-річчям видатного земляка – Олександра Пилиповича Каліщука – Почесного громадянина Нововолинська та Волині, Заслуженого працівника культури України, відомого поета-пісняря і композитора. А також – великого патріота України.

У 10-му класі Олександра Каліщука заарештували за участь у Молодіжній Організації Націоналістів, яка була створена в Лукові на Турійщині в 1951 році. Був суд – і тяжка робота на лісопосади в Сибіру...

41 рік «Волинський соловейко» вважався «ворогом народу». То сьогодні ми знаємо, що його творчість – це справжня «візитівка» міста. Пісні стали невід'ємною частиною культурної спадщини Нововолинська, а поетичні рядки спонукають

замислитися над найважливішими життєвими цінностями.

– Попри непросту долю, він зумів зберегти у своєму серці найцінніше – любов до життя, людей і рідної країни. І досі щедро ділиться цією любов'ю у своїх творах, – наголосив міський голова Нововолинська Борис Карпус.

«41 рік «Волинський соловейко» вважався «ворогом народу».

Міський голова побажав талановитому землякові міцного здоров'я, бадьорості, невичерпного творчого натхнення й оптимізму ще на багато років.

Нововолинська громада дякує Олександру Каліщуку за його внесок у культуру та бажає довгих років життя!

Читайте за цим QR-кодом публікацію про Олександра Каліщука: «Автор пісні «Волиняночка» з 10-го класу аж 41 рік був «ворогом народу».

Сфотографуватися з «Волинським соловейком» – за честь і для мера!

■ Невигадана історія

«Найбільше тебе
любитиме третій
чоловік...»

Марія тоді була ще просто Марія – з косою до пояса, з очима, як озеро біля Люб’язя, і з серцем, яка вірила, що кохання – то раз і назавжди. Їй було дев’ятнадцять, коли на ярмарку в Камені-Каширському стара циганка, зморщена, як осінній лист, взяла її за руку й сказала: – Найбільше тебе любитиме третій чоловік...

Зореслав СТОЖАР

Марія засміялась. Вона тоді ще не мала й першого. Але поряд стояв Петро – високий, з чорними бровами, що злітали, як ластівки. Кілька хвилин тому він купив їй сережки з бісеру і сказав, що буде з нею до смерті.

– Я не знаю, чи я третій. Але я точно хочу бути останнім.

...Смерть прийшла швидше, ніж думали. Через три роки Петро трагічно загинув на будівництві в Києві – упав із високого риштування. Марія тоді вже була з маленьким сином і з серцем, яке не вірило, що кохання – то назавжди.

Другий був Василь. Він прийшов у її життя, як дощ після спеки – несподівано, але з полегшенням. Допомігав з дитиною, носив дрова, лагодив дах. Але не любив її – любив себе. І коли син підріс, Василь зібрав речі й поїхав «на заробітки», з яких не повернувся.

Марія тоді вже була Марія Іванівна – бо так її називали в школі, де вона працювала вчителькою. Вона вже не чекала нікого. Її серце було, як стара груша – з тріщинами, але яка ще родила.

...Третій прийшов у листопаді. Його звали Іван. Він був водієм автобуса, що возив дітей до школи. Одного разу він залишив на сидінні термос з чаєм і записку: «Для Марії Іванівни. Зігрійтись».

Він не був красивим. У нього були великі руки, трохи кривий ніс і голос, як у ведмедя. Але він слухав її. Справді слухав. І коли вона розповіла про Петра, про Василя, про циганку – він не сміявся. Він сказав: – Я не знаю, чи я третій.

На пророцтво ворожки Марія лише засміялася, бо тоді вона була ще незаміжня...

Але я точно хочу бути останнім.

Марія тоді плакала. Не від болю – від того, що серце, яке не вірило, знову повірило.

Вони жили скромно. В хаті було тепло, бо Іван завжди рубав дрова із запасом. Увечері вони пили чай, дивилися телевізор, а іноді просто мовчали – і в тій тиші було більше любові, ніж

у всіх словах Василя.

Одного дня Марія знайшла старі сережки – ті, що Петро подарував на ярмарку. Вона поклала їх у коробку, де зберігала фото. І подумала: «Циганка мала рацію. Найбільш мене любить третій. Але найбільше я люблю його».

Бо любов – то не пророцтво. То – вибір. І Марія Іванівна вибрала. ■

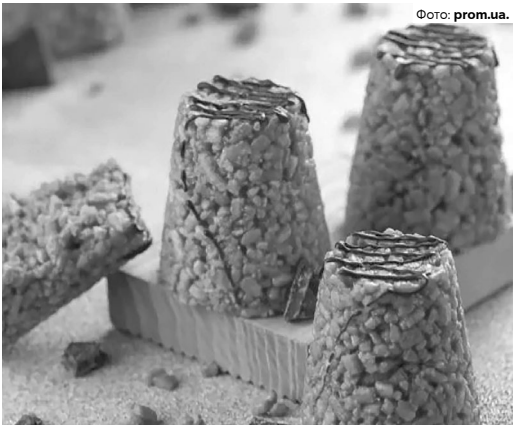
■ Записуйте рецепт!

Тістечко «Мурашник»

Переможниця 14-го сезону українського проєкту «МастерШеф» Наталка Нікішина в Instagram поділилася його рецептом

Галина ГОНОРОВА

«Із дитинства тістечко «Мурашник» – моє найулюбленіше. Це дуже смач-

Для цього десерту тісто подрібнюють у крихту. А потім формуємо такі смачні мурашники.

но!» – зазначила Нікішина.

Інгредієнти:

- 200 г вершкового масла;
- 350 г борошна;
- одне яйце;
- 100 г цукру;
- 300 г згущеного молока;
- 150 г вершкового масла;
- горіхи за смаком.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Для тіста. Змішуємо тепле вершкове масло, цукор і яйце до однорідності. Додаємо борошно й вимішу-

ємо до м'якого тіста. Розділяємо його на кілька частин і ставимо в морозилку.

2. Для крему. Змішуємо згущене молоко, вершкове масло й подрібнені горіхи.

3. Охолоджене тісто натираємо на великій тертці й випікаємо при 180°C приблизно 10 хвилин. Готову випічку подрібнюємо у крихту, додаємо крем і добре перемішуємо. Формуємо тістечка, охолоджуємо щонайменше годину. ■

У вогку похмуру погоду келих гарячого глінтвейну – чудовий спосіб зігрітись як удома, так і під час прогулянки. Основні інгредієнти, що входять до глінтвейну: червоне вино, спеції у вигляді кориці, гвоздики та бадьяна, трохи меду та апельсини для прикрашання.

Щоб глінтвейн не був надто нудотним, вибирайте сухе чи напівсухе вино та регулюйте рівень солодкості за допомогою меду чи цукру. Ідеально смак напою підкреслить тростинний цукор.

Глінтвейн зовсім не обов'язково має бути алкогольним, його можна приготувати із виноградного, яблучного або журавлиного соку.

Ще один варіант – глінтвейн із чаю каркаде: зігріє та допоможе розслабитися.

Крім того, що глінтвейн підтримує імунітет і захищає від депресії, теплим його можна втирати в коріння волосся. Було встановлено, що він допомагає прискорити зростання локонів, зробити шкіру голови здоровішою.

■ Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3×3 БУЛИ ЦІФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

1					6			
7	5		3	4				
		8	2	1				
	3	7	5	9		4	8	1
			1	7	4	9		
	4							
	2			3		8		6
		6			7			
3	7		2					9

Відповіді на судоку за 3 грудня.

7	5	3	4	2	9	1	8	6
1	4	6	3	8	5	2	7	9
2	8	9	6	7	1	5	4	3
9	3	7	5	4	8	6	2	1
8	6	5	2	1	7	9	3	4
4	1	2	9	6	3	7	5	8
6	9	4	7	3	2	8	1	5
5	2	8	1	9	4	3	6	7
3	7	1	8	5	6	4	9	2

■ Усміхніться!

Свекруха сердито до невістки: – Досить вже сидіти в інтернеті... Пішла б краще город посапала!

– Так зима ж, мамо...
– Ну і що?! Шапку одягни...

Прийшовши додому на годину раніше, чоловік дізнався цікавий факт: щоб не бруднити робочий одяг, сантехніки в Ковелі працюють голими...

– Іване, я, напевне, вагітна.
– Від кого?

– Точно не знаю, але нудить від тебе.

– Колю, відгадай загадку: «У тебе є 10 тисяч гривень. Я тобі телефоную і прошу 5 тисяч, а потім дзвонить тобі теща – і теж просить 5 тисяч. Скільки грошей у тебе залишиться?».

– 10 тисяч і два пропущених дзвінки!

– Вночі пішов до холодильника, поки всі сплять. Став у чергу третім...

У стоматолога:

– Вибачте, але ви тримаєте мене за яйця...

– Ага! І тепер нам обом вигідно, щоб все пройшло без болю!

Ніщо так зранку не бадьорить, як горнятко гарячої кави, яку вилили на живіт.

Я прийшов на роботу працювати, а не відповідати на дурні запитання: «Чому я п'яний тут сплю?».

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 15 – 21 грудня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень сприятливий для вирішення особистих питань, головне – не нав'язуйте свою думку. На роботі краще завершити старе, ніж починати нове. Здоров'я: зверніть увагу на очі та шийний відділ хребта. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Можливі цікаві знайомства, але не поспішайте відкривати душу. У фінансах – час для обережного планування. Здоров'я: корисні теплі ванни, трав'яні чаї та спокій. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Тиждень емоційно насичений – не втрачайте внутрішній баланс. На роботі не варто братися за все одразу. Здоров'я: можливі перепади тиску, тож більше води і менше кави. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

РАК (22.06 – 22.07)

В особистому житті – час для глибоких розмов. У фінансах – не підписуйте нічого поспіхом. Здоров'я: організм потребує тепла – як фізичного, так і емоційного. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ви на підйомі – використайте це для творчості. У стосунках – не забувайте про ніжність. Здоров'я: добре вплине фізична активність, але без фанатизму. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Тиждень для аналізу та планування. На роботі можливі нові ідеї, які варто записати. Здоров'я: корисні дихальні практики та легка гімнастика. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Ваша дипломатичність буде особливо цінною. У кар'єрі – можливі несподівані пропозиції. Здоров'я: зверніть увагу на поставу і якість сну. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – четвер.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Тиждень глибоких переживань – не ховайте емоції, а проживайте їх. У фінансах – не ризикуйте. Здоров'я: корисні прогулянки біля води або в лісі. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Вас чекає динаміка – не забудьте про відпочинок. У стосунках – щирість буде ключем. Здоров'я: добре вплине плавання або розтяжка. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – понеділок.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Час для стратегічного мислення. На роботі не втрачайте контроль над деталями. Здоров'я: бережіть спину і не сидіть довго без руху. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ваші ідеї можуть надихнути інших – діліться ними. У фінансах – можливі приємні несподіванки. Здоров'я: корисні прогулянки на свіжому повітрі та легка гімнастика. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – четвер.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Інтуїція буде вашим компасом – довіряйте їй. У стосунках – час для ніжності і підтримки. Здоров'я: зверніть увагу на водний баланс і режим сну. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа. ■

Світ захоплень

Квіти, подаровані з любов'ю вчителям, цвітуть навіть морозними днями

У невеликому селі Скригове та в його околицях, далеких від центральної садиби своєї Мар'янівської територіальної громади Луцького району, навесні, влітку та восени гарно, наче в великому квітнику. Дух перехоплює, настільки теплої пори тамтешні луги пахнуть польовими, а клумби перед хатами – барвистими пелюстками.

– Та вже цими грудневими днями навіть найвитриваліші хризантеми схилилися від холодів, а ось морозник розцвів так пишно, що милує очі навіть днями, похмурими від погоди чи людських тривог,

– розмовляємо про невідкладні війні дива природи з місцевою вчителькою Валентиною Сусь

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

У садибі Валентини Петрівни квітів – не порахувати: улюблениці жінок – троянди, екзотичні юки, а наймиліші – ті, серед яких зростала, – нарциси, жоржини, чорнобривці, ромашки, тюльпани, айстри... Серед них хата Сусів із весни до осені бачиться раєм, а багато-багато з них нагадують пані Валентині, яка донедавна працювала вчителькою початкових класів Скригівської гімназії, про її колишніх учнів.

Зазвичай на свято першOVERесня та останнього дзвоника малеча приходила до школи з настільки великими букетами для своєї наставниці, що за ними ледь були видні дитячі личка. На довгу та добру згадку про чудесне спілкування та своїх найдорожчих мамі дарували вчительці в горщиках орхідеї (вони на підвіконнях саме випускають пагони на цвіт), герань, крокуси... Маленька хатня крихітна юка від Юрка Якимчука за 15 років розрослася деревом, що торкається стелі, а корінець морозника, що його своєї шкільній мамі подарувала на одне зі сокровенних свят Наталочка Голуб, квітує на галявинці під

хатою навіть найбільшою, найхолоднішою зими.

– Сьогодні Наталія – вже мама дворічної донечки Надійки й дружина її татуся-воїна Петра Кратюка, а я не забуваю її, першокласницю, старанною, дуже охайною та спокійною, – дорожить спогадами

Просимо в Бога одного – закінчення війни. Вже багато наших учнів через неї передчасно відійшли в засвіти...

освітянка й теж разом із чоловіком, ексдиректором Скригівської гімназії Володимиром Сусем, чекає з війни сина Петра. Петро Володимирович на війні – не новачок! Був на фронтах АТО до повномасштабного москальського вторгнення, а цього року, 1 вересня, пішов боронити країну, будучи працівником карного розшуку відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області в званні майора.

«У мене все добре!» – так зазвичай відповідає на питання батьків та дружини Наталії, розпитуючи натовість усе, чим кожного дня живуть вони, шестирічний синочок Тимур та донечка Сашуня, якій лише рік і три місяці.

Петрова сім'я та сім'я

Морозник у Скриговому цвіте навіть серед снігу.

Юка, як знак вдячності, у світлиці Валентини та Володимира Сусів уже торкається стелі.

доньки Валентини Петрівни та Володимира Аркадійовича – Наталки дуже люблять гостини в батьків у мальовничому Скриговому. В отчому домі всім завжди мирно від їхньої мудрості та духовної щедрості й приємно від родинних гараздів.

– Просимо в Бога од-

ного – закінчення війни. Вже багато наших учнів через неї передчасно відійшли в засвіти... Хіба таке горе може бути чужим? – сумують жінки. А про морозник жартують із неймовірною любов'ю до освітянського покликання: «Такі дивовижні квіти повинні цвісти і в квітнику, і в душі кожного вчителя!».

Прогноз погоди на Волині з 11 по 17 грудня

Четвер 11 грудня	П'ятниця 12 грудня	Субота 13 грудня	Неділя 14 грудня	Понеділок 15 грудня	Вівторок 16 грудня	Середа 17 грудня
мін. +4° мавс. +8°	мін. +5° мавс. +8°	мін. -1° мавс. +8°	мін. +1° мавс. +4°	мін. +2° мавс. +4°	мін. +1° мавс. +5°	мін. +2° мавс. +5°

VOЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Почтова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редукування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» – друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

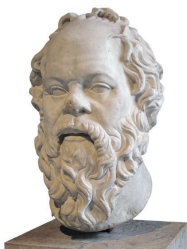
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Золоті слова

Фото: google.com.

Судді належать чотири речі: ввічливо слухати, мудро відповідати, тверезо міркувати і неупереджено вирішувати.

(СОКРАТ (прибл. 470 – 399 до н. е.), грецький філософ з Афін, який вважається засновником західної філософії та одним із перших філософів етичної традиції думки).

2025	ГРУДЕНЬ
11	Четвер 11.12.1937 року Сталін у Великому театрі (Москва) вимовив крилату фразу: «Депутат – слуга народу».
12	П'ятниця День Сухопутних військ Збройних Сил України.
13	Субота 13.12. 2004 року Андрій Шевченко удостоєний «Золотого м'яча».
14	Неділя День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (День ліквідатора).
15	Понеділок День працівників суду України.
16	Вівторок 16.12. 1954 року американський хімік Трейсі Холл (GE) домігся першого задокументованого синтезу алмазів на обладнанні власної конструкції.
17	Середа День працівника державної виконавчої служби.

А ви вже передплатили «Цікаву газету на вихідні»?

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
♥ ВОЛИНЬ – 60304;
♥ УКРАЇНА – 60307.

У каталозі «Укрпошти» інформація про «Цікаву газету на вихідні» – на с. 52 і с. 128.

Телефони редакції:	
066 82 47 160, 096 77 31 037	
ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Головний бухгалтер	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Напалія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна
Інформації	Спеціальні кореспонденти
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ІВАНЮК Раїса Іванівна ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA833052990000026007000803281 K6
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер» м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8197. Загальний тижневий тираж: 8322. Замовлення № 1775.